

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

V. Pisné Postnj

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

tvé, že v světě gest by-
la, rozličně tvé tělo trápila.

13. Slavný gsa v An-
gelském řádu, přigals hlu-
bokau pokoru, nutným rá-
čil býti, hlad, žížeň, žnuu,
strašť trpěti.

14. Už právě do smrti
přije, již sy ponížiti nje,
nemohl těla svého, těžkau
smrti trpěls pro hříšného.

15. Od paty, až k tvrchu
hlavy, nebylo na tobě ždra-
tvj, krásu sy potratil, sotwas
člověku podobný byl.

16. Tak twau Pane zhy-
našossj, zproštění sine od
temnosti, peška přehrozně-
ho, v mocy ďábla vřut-
ného.

* 17. O! Pane náš
swau milossj, odpusť nessesle-
chetnosti, rač nás osvěhati,
ďáblu mrzkému nerač dáti.

18. Mějž litošť nad ná-
mi Pane, třechost nás za-
žlosti táhne, rač nás posyl-
niti, pomoz nad hříchy swj-
těžyti.

19. V čem sine tě hně-
wali koli, činice proti twé
wůli, rač nám odpustiti,
bludné omee k sobě přigiti.

20. Gafž ty znáš srdce
každého, žlého y také dobré-
ho, polepsšj nás hříšných,
přigmi po smrti v počet
swatých.

21. Kdež tobě chwála
bez konce, blahoslavená
Trojice, genž tebe wzhwa-
gš, swatý, swatý, Pán Bůh
zpřiwagi.

22. Rač nám hříšným
těhož přiti, deg nám za ni-
mi přigiti, bychom tě chvá-
lili, věčně s tebaw se rado-
wali.

V. Pisně Postní, o Vmučenj a Smrti Pána našeho GEJisse Krysta.

1.) Wubec.

(144.)

Antyffony.

Dráb bud Králi nebesk-
jemsk, genžs pluh mi-
losti / a w zaslauzenj
swém neghogněssj.

2. Ty gš život obžiwugich,
sladkosti truchlé těssich, o naše
naděge Kryste, spas nás :

3. K toběž pokorně woláme,
neb naděge spasenj nášého, w
giném neskřádáme.

4. Skřj

4. Sřrže tě žádáme a prosíme
řkagjch, a w tomto porušení pla-
čích, w smutném, truchlém,
těžkém gsauce vbořij.

5. Kryste, tě žádáme k přis-
mluvě y k orodování, aby ty
negdobrotivěgšši a negmilo-
srdněgšši, Otce svého oči k nám
řasřawě a milostiwě obrátil.

6. U Duha svého obdaro-
vání, y také geho obnovení, w
těj milosti, a w twě zaslaužilo-
sti, dobrotiwě vřiwř.

7. D neymilostiwěgšši, o ney-
dobrotiwěgšši, o neyřadšši G E-
řissi, Synu Panny řisě, Marye!

(145.)

Kryse.

Gřspodine Otce řadauch,
řane wšemohauč, o smi-
řlůg se nad námi.

2. Genjs řal syna na wyřau-
pení, řidu ř spomožení, o smi-
řlůg řc.

3. Vřřpnostem řobřal řy geho,
ř wyřatě řěřřněho, o smiřlůg řc.

4. Kryste genjs řřpěl pro nás
řde umoho, řegj vřiti toho, o
smiřlůg řc.

5. Kryste řokutus řassi na ře
wřal, w nj pro nás řracowal,
o smiřlůg řc.

6. Kryste pro twě w řwřtě řonj-
ření, řřach, vřřpení, o smiřlůg řc.

7. Duha řobřř řwřth, řebau
řřřřus w řanně řočath, pro
řid řěřřem řath, o smiřlůg řc.

8. Řegj řčwřččřřřřř, řa-
řřřř řy řary ř řosřřřřř, ř řřřř-
řě, ř wřřř řřřřř, o smiřlůg řc.

9. Řač y řas řaliti, Krysta
řde řčřřřřř řčřřřř, řegj řřřř
y řřřřř: D smiřlůg se řad námi.

(146.)

Credo.

Gřřřřř w řoha řebnoho,
řřřřř Otce wřřřřřřřřřř,
řalě w řeho řilěho, řyna ře-
řřřřřřřřř.

2. Řřřřřřř pro řas řěřřřř,
y pro řřřřř řasřě, řáčř ř ne-
ře řřřřřřř, a ř řanny ře řarow-
řiti.

3. Řřřřř, řřřřřř, řřřřřř,
y řřřřř řorunowř, řřřřřř,
řřřřřřřřř, řen řas řřřřřřř-
řřřř řan.

4. řřřřř na řřřř řřřřřřř, řa-
řřř řřř řřřřřř, pro řegj
řřřřřřř, ře řřřřř řęř řřřřř
řegj.

5. Ř řěřř ř řřřř řřřřřř,
wřřřřř řřřřřřřřř, řřřřřřřř-
ře řřř řřřřř, pro řas, pro
řěřřřř řřřřřřř.

6. Řa řřřř řo řřřřřř, řuce,
řohy řřřřřř, řewřřřř a řřřř-
řřř, řř ř řřř w řem řřřřř.

7. Řřřřř na řřřř řęřř, řo
řřřř řęř řřřřřř, řęřřřř
řřř ř řřřřřř řřřř, a řřř řęřř-
řě řřřřřřř.

8. Řřřřřř řęřř na řebesa,
řo řřřřřř řęřřřř, řřřřřř
řřřřř řřřřřřř, řčwřřř wřřřřř
řęřřř.

9. Řęřřřř w řuřř řwřřřř-
řo, řřřřř řwřřř řřřř řegj
wřřřř řřřřř řřřřřřř, ř řřřř-
řřřř řęřřřřř.

10. Amen.

10. Amen, wšychni zpíwame,
a w Křesťa wřn měme, je po
smrti dá nám wšem, w nebi ži-
tot věčný, Amen.

(147.)

G. Při wodách twých / o Bab.

Beránek gde, nesa dlu-
hy, světa y Synůw
geho, gde wyplacuge swé
slauhy, z zavedení téžlého,
gsa mldý, nemocný žstupu-
ge, radosti neokussuge, gest
welmi pohaněný, rány, gi-
zwy, smrt, bolesti, snássi
pro násse neřešti, a di: Rád
wšse podstaupjm.

2. Beránek gest ten spa-
sytel, a bratr mého srdce,
kteréhož Bůh wywolil čtěl,
za prostřednjíka smirce; Gdi
mé dítě a se vgini, o dítě,
gež gsam k trestání, pro hř-
chy byl odsaudil; hněw gest
prudký, meška těžká, posy-
lám tě, bys člověka, ne-
winnau křwí obmyl.

3. Chcy Otce, chcy rád
sedechně, wšse něsti, co na-
ložys, roztaj twýg wšle má
sylné, drži skutkem, co gen-
dys: O diwná moc, di-
wná láska! Tě neznała má léta,
mysl lidská, Bůh Syna na
přiri wydal; O lásko, lá-

sko cožs sylná! Kladess w
hrob Božího Syna, by tať
moc hrobu odňal.

4. Trápil geg roztajeně-
ho, kopym, hřebý, nám k wu-
li, tať Beránka newinně-
ho, roztočil srdce, žly, srdce
mocnosti wydychání, žly
mokrosti obzwláštij, hogně
červenau křwí, o můg Be-
ránku! Co tobě, mám za
to dát, žes mně sobě, tudy
žwolil k bratřiwj.

5. Pokudž mne žiwiti bu-
dess, chcy tě w srdcy nosy-
ti, dle možnosti tať gaž ty
chcess, láskau swau obgi-
mati; Budess swětlem srd-
ce mého, byť geg co ždřilo
žlého, ty srdcem mým žu-
staness, tím se těšim, wé-
čné Božstwí, na ystawičné
dědictwí, ten připis k sobě
přigmess.

6. Y budu twé lásky
wraucnost, dnem nocí o-
hlassowat, tať gaž mi do-
pusij možnost, obět diť obě-
towat: Pramenek mého
žiwota, má se po wšsecka
má léta, tobě k twé cti roz-
dobrého, chcy wštipit do
srdce

srdce mého, bych mohl o tom vždy spívat.

7. Rozjij se sstěinku o mé srdce, Máš pokladnic bítí, pokladův poživagi- ce, gichž nemůž žádný vy- ti: Pryč s tvým zlatem Arabia, pryč kalmus, myr- ra, kassia, gsem aučasten lepššihó, můg drahý poklad GEjisse, gest přegstřich se to z dusse, z rán mnohých těla geho.

8. Ten můg vžitel bítí má, po vssecky žiwota dni, w bogi bude má obrana, w zármutech potěšenj, mu- zykau wyčnau w radosti, když pokrmu není dosti, na- krmj mne ta Manna, w ži- žnj bude mým nápojem, w saukromě potěšitelem, na cestě také doma.

9. Co mi giž ged spřiti sstodj? Tvá krew mně ob- žiwuge, když mne horkost stunce trudy, tělo mne za- stěnuge. Přidáli mysl sfaufenj, nagdu při něm vždravenj, když geg vgmů wjrau swau: A když wolny křiže bigj, lodičku sem tam žmjtagi, žustaneš ty mau totwau.

10. Když bych měl giti po tom ršsem, w radost Králowstwj twého, nechť gest twá krew mým sšarlá- tem, oděvem těla mého, buď též korunau mé hlavy, w nižbych před Trůn Otce stáwy, mohl se postawiti, poněwadž mne sobě sšaubil, gakžto newěstu ozdobil, deg mi při sobě státi.

(148.)

Beráňku Boží tichý, smrti křiže všmrcený: Trpěls mile za hřichy, ná- sse, od žlých gsa zlehčený: Krews swau nás očistil, w prawě wjře vgissil: buď milostiw ó GEjissi.

2. Beráňku Boží tichý rc. buď litostiw ó GEjissi.

3. Beráňku Boží tichý rc. deg nám pokog ó GEjissi.

(149.)

Bohu Otce mocnemu, newymřurně dobre- mu, wssickni spolu děkugme, wyznawegme, a milost ge- ho wyprawugme: Neb z milosti nam to dal, že Sy- na na swět poslal, ten gsa wssch wěcy Pánem, sta- wnym Králem, učiněn pro nás služebníkem: O milo-
st

sti hogna s nebe dana, šerze
tak welikého Pána.

2. Když se čas přiblíží-
mal, aby to dšlo konal, pro
kterýž na svět přišel, trpěti
měl, a pro nás smrt pod-
staupiti chtěl: Pokorně se
k tomu bral, pro těžkost Ot-
ce žádal, mohloli by se sta-
ti, pomínauti, aby nepiš-
kalicha smrti: Ale k wuli
pusťil gažž Otce chtěl: Neb-
tím k spasení pomocy měl.

3. Chtě tak lid wyšau-
pi, život jim nawratiti, bo-
lesti přewkrutně trpě, umřel,
a mnohým w tom k životu
prospěl. Wšem kterýž w
něho wěř, naučení geho-
deží, pracugie w něm wždy
byti, wěčné smrti, zaslubil
takowě zbawiti. Bud nám
vžitečna, Pane, smrti twa,
aby w nás wždy hříchy
mrtwiła.

4. Tys bezewšy po-
škwrný, nemage žádné wi-
ny, samého se swatého, ne-
winného, Otce obětował
wzacného: Aby lidske po-
škwrný, y wšeliké gich wi-
ny, smrti swau na nich shla-
dil, ge očistil, a zde moc
hříchu při nich mrtwił.

Degž to Otce miły, milo-
srdny, ať gest nám w tom
Syn twýg prospěšny.

5. Bože genžs sprawe-
dlivy, take welmi láskawy,
degž pro smrt Syna swého,
newinného, ať sine wčastni-
we wšem geho: A ať na-
sledugeme, což přikazal či-
nime, pomoz proti y trpěti,
w dobrem stati, degž se s
nim wěčné radowati: Kry-
ste rač to dati y konati, o
degž nám s sebau králowati.

(150.)

Gafo: Gradž se má Duffčko
Bud tišškráte přimítám,
W Gezu můg milow-
če, genžs pro mne trpěl
mnoho rán, za gednoho zlo-
čince. Ach! gá pod ten kři-
žekám, a geg s pláčem ob-
gimám, na kterým nyní
míráš, tak mého spasení
hledáš.

2. Twé drahé rány gá li-
bám, y twau krew šarlas-
towau, twé nohy, ruce ob-
gimám, kterýž probodene
gsau. Twé přewelké žjné-
ni, genž pro násse spasení,
snášels, kdož můž wymlu-
witi, a twau lásku pochopiti.

3. Zléřči, vždrav mau
Duffi,

Dussi, krz Adama raně nau, k wolání naklon svých vssi, twem ode mne bídu mau. Gá gsem zhřessil, wyznávám, protož pomoc twau žádám: twau krmj pokrop mau Dussi, ó můg lékař neglepssi.

4. W srdce mě tvě dra- hě rány, wlož a wpisť můg GEjissi, ať každé pomním hodiny, na ně, a na twau řj- ssi. Tys poklad srdce mého: Dbohat mne bídneho, gá- nynj padám k twým nohám milost a twau lásku žádám.

5. Můg GEjissi! tě ob- gimám, pohled na mne bi- dného, gať gá nynj ruce sjišťám, pomni na mne hřj- sného, ach! mne pokrop twau krmj, ať má duse ob- čerství: Dey: pryč gdi smutné myšlenj: Gáť shlažugi tvě hřessenj.

(151.)

S Hwála tobě Kryste, kterýž sy trpěl, pro nás lidi hřjssné, na křjjs- pněl, genž králugeš s Ot- cem na nebi, slyšij nás hřj- ssné zde na zemi, Kryye eleysen. :: ::

2. Panny Marje Syn

gednorozený, GEjiss Kry- stus Pán nášš přemilostný, umřel za nás hřjssné na křj- ži, aby nás uvedl w žitwot věčný, Kryye eleysen. :: ::

3. Když křeče w zahradě, Dey se modlil, a krmawým potem se potil, Angel geho w tom posolňowal, aby se muš smrti nelekaf, Kryye eleysen. :: ::

4. Když wisel na křjji nášš přemilý Pán, boť ge- ho byl kopjm ostrým pro- klán: Slunce se zatmělo, skále se pukalo, a země trá- sa se, w smutném tom ča- se, Kryye eleysen. :: ::

5. Neměrný Sidássi, co sy učinil? že sy swého mi- stra Židům zradil, muššs za to w pekle hořeti, a se wssemi dáblj tam býti, Kryye eleysen. :: ::

* 6. Pro tvě vmučení, a smrt ohavnau, hřjchů odpustění, a milost twau, rač nám dáti Pane GEjissi, a připog nás k nebeskě řjssi, Kryye eleysen. :: ::

(152.)

Gaso: Odwrat o Bože hněw. **S** sy učinil, GEjissi přemilý, že gsau tať přjssný

3

přjssný

přísný ortel na tě vyřkli? Dla na muky odporne: Gá
Co za přčina? W gásem sem byl žio w mnohých
přowiněni, gsy přistizeny. swěta marnostech, ty gsy w

2. Bičowán sy, a trnjam bolestech.

Korunowán, w twár bit, 8. D mocný Králi, mo-
vplwán, rauhawě wysmj cný po wsse časý! gáťž mám
wán, Octem žlučj tě w žjžni twau chwálu, swým sla-
napágegj, na krjž wěssegi. wit hlašy? Srdce zemské

3. Která přčina gejt to- nenalezá nic w sobě, co dá-
ho trápenj? Ach mogi hřj ti tobě.

chowé gsau wssim tjm win- 9. Rozumem swým ne-
ni, ach GEžissi! gá sem mohu wymysliť, k čemu
toho zaslaužil, coš ty pod- bych twau měl milost při-
staupil. romnati: W kterakž mám

4. Gáť předivná gest lásku twau odměniti, stu-
saudu toho práce, dobrý ssně chwaliti.

pastýř když trpj za své Dwo- 10. Než gestě nětco tobě
ce. Pán spravedlivý pla- gest milého, když w vřdu gi-
tit ráčj dluchy, za zlé své mám, žádostj těla swého, by
slauhy. znorou srdce mé nezpržno-

5. Neminný Pán pro wala, nepravostj ta zlá.

swau swátostj umjrá, bezbo- 11. Poněwadž pať w
žný w své nepravostj život mé moč nezáležj, bych zlé
má, člověk zaslaužil smrt, žádostj mohl přibiti k krjži,
gest oswobozen, Bůh pať degž mi Ducha swého, genž
wsmrcen. by mne řidil, w twých ce-

6. Od spodu noh mých stách wodil.

až do wrehu hlavy: pro 12. Tať twau wprjmnost,
mnohý hřjch nebylo na budu rozzimati, z lásky k to-
mně zdrawj, za čej bych byl bě swět za nic pokládati.
musyl w hrozně propasti, Budu se twau wůli wšylo-
pokutu nésti. mati, stále plniti.

7. D wětšj lásky, lásky 13. K twé cti wšsecko rád
té nesmjrné, genž tě přime- budu podnikati; Krjže, po-

tupn

tupy nebudu se báti, w wy-
hnanství, smrti, tebe se ne-
spustím, té w srdce wpustím.

14. Toto ač málo zdá se světa hříchů.

wšlecko býti, wšak tím ko-
nečně nebudeš zhrzeti, z mi-
losti své sobě toho obliběš,
mne nezaháněš.

15. Když, Pane Kryste,
před tvým trůnem slávy,
na hlavu mau se koruna
postaví, y budu tobě se wše-
mi swatými, zpíwati s nj-
mi, Amen.

(153.)

Gafo: Odwrať o Bože hněv.

S gšy učinil, negladšší
GEJšší, což sy pro-
winnil, Beránku negtíšší,
že té tak hrozně, bigi, ko-
runugi, welmi bičugi?

2. Což sy učinil, neymi-
legšší Kryste, co gšy pro-
winnil, Synu Panny čisté,
že gšy newinně na smrt od-
sauzeny, a potupeny?

3. Což zlého zpáchal,
což zlého učinil? Žadné-
mus nelál, nic gšy nepro-
winnil: Wšak dobro-
wolně smrt hořkau podstau-
pil, by nás wykaučil.

4. Ach gát gšem Kryste
přčina smrti tvé, ach gá

zagistě ran twých, y křwě
twé: Ach GEzu, GEzu,
ty Beránku tichý, zšals z

5. Gá sem se zdlužil, ty
pať platíš za mně, gá sem
zastaužil, té bigi náramně,
takš se ponížil, wšeho světa
zboží, Synáčku Boží.

6. Wšlecken gšy zraněn
od wrchu až k patě, bezbo-
žný člověk genž nehledí na
tě: Kterakš na kříži bjdně
roztažený, pro násse winny.

7. Kuce tvé swaté y no-
hy probili, boť swatý takě
kopím otewřeli: Dúže roz-
piali, žšly potrhali, wšse zlé
páchali.

8. Měls dost trápení, a
wšak okrom toho, zlé po-
kolení, z křížowníků mno-
ho: Stojíc okolo, tobě se
rauhalí, a posmjwali.

9. Židé newážnj! ach
proč Boha svého, nelito-
stiwí, křížujete geho: Wi-
dauce mnohá znamení od
něho, nehodnj gste ho.

10. On zšaučil z nebe,
stal se pachofátkem, pro mně
pro tebe učiněn dětátkem,
w život Panenský předí-
wně wtělený, z nj narozený.

3 2

II. Běl

11. Byl na té zemi, cho- ni. Což sme nemohli na-
dice po světě, trpěl hlad, plniti, za to se dal GEJŠ
nauzy, gať w zymě tať w zraniti; co od Boha před
kétě: To wšse pro tebe, čo wěky žádáno, sřz geho smrt
wěče, učinil, ty gšy prowin- dokonáno.

12. Děťugž mu za to, nechce, žadati od nás nic
každý Křestian wěrný, gsa- wice; neb gest smjřen a v-
popel, bláto, on pať Bůh pokogen, s námi tať w
wšsich mocný: Děťugž Synu swém spogen. Co
wice GEJŠse milého, ale samau wjrau býwá pozná-
wžweg ho. no, to na křiži dokonáno.

13. Činissi to, mášs 4. Dokonáno! což bych
gistě wědět, že w slawě ge- gá wic, k tomu přidati mē?
ho, s nim budešs bydlět: nic! nic! neb celé Křsta
Kdež wšseho wssudy má bý- zaslauženj, slawá se mé sřz
ti w hognosti, Dobrého dosti. přimlastněnj; tēž to, co we
mně býwá konáno, sřz nēg
bude dokonáno!

14. Křste genžs pro mně, 5. Dokonáno! giž gsem
smrt hořkau podstaupil, od- sprosstěn, hřjchu, zatracenj
pust hřjchy mé, wšsť sy zhoštěn. Giž gistě w něm
mně wykaupil: Tys mo- mám swé spasenj, y w Láfce
cným Pánem, zhas pekel- Božj rozhogněnj. Tēž kdž
nų plamen, na wěky, Amen.

3 Em. S. Jan. Kap. 19, 30.

(154.)

6. Dokonáno! mēg w pa-
mēti, co GEJŠs di, gsa- potěssi twé Dokonáno!
obětj, na křiži pro twé ne- 6. Dokonáno! mēg w pa-
prawosti, dobýwage wěčné mēti, slowo Křstowo při
radosti, naplnim wšsecko, smrtj, wěc se tať to kona-
což gest napsáno, sám k to- ti, w čemž on sám táčil při-
bě di: Dokonáno! klad dáti, dokudž gšy žiw
mēgž w srdcy napsáno, že
GEJŠs di: Dokonáno!

2. Dokonáno! w wmu-
čenj, wšsecko Prorocké wě-

(155.)

(155.)

Dusse Krystova mně po-
svět, Duch geho w
gedno s ním uvěd, celé ge-
ho vmučení, deg mi Dusse
vzdrameni.

2. Boda genž z otevíře-
ného, hogně tekla božku ge-
ho, budiz kaupelem; toť
frve, čerstvíž Dussi y srd-
ce mé.

3. Krupeže swatého po-
tu, zastuptež mne y w den
saudu, bolesti, kríž y těžko-
sti, nechť slyš srdce wnitř-
nosti.

4. GEzu Kryste wysly-
šší mne, wem a wkořeníž
mne sám w se, zakryž mne
do swých swatých ran, hag
mne před wšim zlym ze
wšech stran.

5. Těž y při smrti mne
potěš, a Dussi w swau ra-
dost dones, ať když přigda
k tobě w nebe, w swatyni
tam chválím tebe.

(156.)

Gato: GEjše Beránel Boží.

Dusse má probudiz se,
skrz lásku GEjše tvé-
ho, gak se dáwa sám za tě,
wzpomíneš na milost geho,
rozvažug wšeliku wěrnost,

a mēg z toho wšeho ra-
dost.

2. Al Syn Boha žiwě-
ho, za tě na dřevě zwysse-
ný, na hlavě gest woko-
lo, ostrým trním obloženy; ce-
le tělo gest zraněno: Kdež
woje lásky nalezeno?

3. Tyš měl bole na wě-
čnost mystát w pešelném
trápeni, a pro hříchu we-
likost, byt od Boha zawře-
ný, ale GEjše hříchy smi-
má, a tě na milost přigimá.

4. Skrz trápeni geho
gest, Boží hněw uspokoge-
ný, který žádný nemohl
snešt; skrz něg pad gest na-
pravený, smrt hřích y dá-
bel gest zbitý, a nebeský rág
nabytý.

5. Co tu činíš, Dusse má,
co gsy mu za to porwinna?
Bolest Krysta není hra, lá-
ska geho gest upřímná:
Pomni, co tu na tě slusí,
když tak poslažil tvé dussi?

6. Nikdy, ani na wěčnost,
žádný mu to nezaplátí, o
pře veliká milost! Ale mu-
šym se lekatí, že sem k chvá-
le tak lenivý, a k zlemu ge-
stě tak chtivý.

7. Co se stalo již před
tím,

tim, wje se zase nemá státi, pemny wmysl w srdcy mem gest, ginač pokračowati, abych gen GEjisse hledal, a co geg rmaurij proklinal.

8. Pryč wsecky neprawostj, wás giž při mně wje nechowám, pro wás bych byl s bolešti odlaucený zde, y teč tam, od GEjisse, bez ktereho neni žiwota prawého.

9. Tys GEzu! me spasenij, tobě se gá gen oddám, tys můg dšl oddělený, tobě teč wěrný zůstám, tobě chcy trpět y mřiti, tobě k chwále též žito byti.

10. Ty gen GEzu! máš byt sám, chl můg wždycky předstawený, gals ty můg, tak ti se dám, nechť nebudu odlaucený: Chcy milowat. co milugeš, a nechtiť, co zažugeš.

11. Co ty chceš, buď mým chtěním, slowo twé srdce zreadlo. Kdž ty třešceš, gá trpím. Cobn koli na mně padlo. Kdž mne gen Duch twůg přewěděl, že sem gá gedno z twých dětj.

12. Přitom sylně zůstať wám, GEjīs ma mým mlym byti. Gemuť rad y w mirám, y chcy k žalibenj žiti: Ty mne neopustiš swého, GEzu! do skonánj meho.

13. Ty gať hogně srdce mé, radost y pokoj zaživá, kdž tobě y wjře zde prawě připogene býwá! Kdž giž zde také sladkosti, ay což buo y wěčnosti.

14. Gaká rozkoš y pokoj, gaká sláwa y plesání, kdž pomine zdegsi bog, budau nám od tebe danj? Wěčné tebe tam oslawim, kdž se před trůn twůg postawim.

15. Ach radugj se z toho, (giž y wydegssim putowánj) žiwota radostného, kterým od tebe danj, degj at ho gen wjrau držim, ty sám buď mým posylněním! Amen.

(157.)

SEnj sy trpěl za nás, Spasiteli náš: ay prošime tebe, nynj wšlyš nás: Pro swé wmučení, žbawiz sčorečení, w kterém sine wpaoli, sčry probřessenj.

2. Dbě=

2. Obětovaný gšy, nebo sám hlavy pod trn a haňbu šlo-
 čtěl sy: Neč o tobě psána, by-
 nuge.

1. Gest zdáma: Je ty máš po-
 řiti, hlavu, a zemdliti, wše-
 čkau šlu dábla, žarvit nás
 pekla.

3. Giž sy wše zaplatil, cos
 newypůgeil: Gižs trpěl bolesti,
 pro naše žlosti: Pro hřichy ra-
 nen sy, pro žlosti zetřen sy:
 A tak wšečy naše hřichy ob-
 myl sy.

4. Bplwáns, bičowán, po-
 hanám wydan: Potupens, po-
 smiwán, y jamordowán: Mau-
 cho swé v wjač, (w swé kwi
 čerwené!) pro lid swúg. smácel
 sy, nebo sám čtěl sy.

5. Samá twá dobrota, to
 věnila: Je nás z lořečenstwj
 wyswobodila: Degž nám k to-
 mu pomoc, Dnča swateho
 moc, bychom té zde ctili, w
 nebi čwálili.

(158)

Sako: O! Kryste náš milý.
 Š Esti psáno dawjim ro-
 kem, Seremiášsem Pro-
 rokem, o Krystu, že měl trpě-
 ti, aako řecli lidé liti.

Žasledugich wšestky hled w písni: D
 Krystowu Vmučení na str. 154

14. Kryste pro twé vmučení,
 deg nám hřichů odpustění, ai
 nás neže wěčný plamen, vcho-
 wea nás Kryste, Amen.

(158 a.)

Sako: Ach gač wšečto zc.

W Dhled, iwěte newdčený,
 gač spasytel twúg wěčný,
 smrt twau podstupuge! weleb-
 ně Kníže sláwy dobrowolně swé

2. Přístup, hled gač nabo-
 tan, w mnohě kwi a potu,
 tělo posstwrněné; z srdce tak
 sšechetneho, pro přehrozný bol
 geho, ade wydychánj nesetčené.

3. Wdož té, mé spasenj, tak
 žbil až k potupenj? zleččený
 gšy přilž: wšack ty, negsa hře-
 šnikem, tak gač my přestupnj-
 kem, o nepravostech njc newjš!

4. Gá, gá a mé hřišsosti,
 (gižj wje znáš w mé mržlosti,
 než mořského písku,) tyto bjdj
 wzbudily, které té obkljčily;
 tož půwod twého wtisku.

5. Gá, gá glem měl trpěti,
 gá té panta snasseti, w pek-
 ném wženj; twé bjče a mršká-
 nj, twé hrozně mordowánj, tož
 wše gest mé zaslauzenj.

6. Tys wjal na swá ramena
 té hřichů mých břemena, genž
 mne w smrt tlačily: Tys se
 čtěl klatbu stati, bys mne mohł
 požehnati; twé rany mne vs
 zdrawily.

7. Tys čtěl rákogmjim byti,
 ba na hrdlo slibiti pro mne a
 mé dluhy: pro mne gšy trnjm
 zdrany, štran a wplwany, tož
 přátelskj zaskad tuhy!

8. Tys se na mau smrt wys-
 dal, bys z smrti hrdla wybral,
 mržého žločince: Mne, mnes
 z těch pant wšfupil, mnes před
 saudem zaslaupil: D diwné mi-
 losi slunce!

9. Přewelkač má powinnost
 gesti, Gezu! za twau milost.

gijž se mām oddati: co Duch
neb tělo mohau, to wšse s wdě-
nosti mnohau na twau čest chcy
naskladati.

10. Dužž sye w této mē pso-
tē, w hříšném (ach) mým ži-
votě nic nemām k odplatě:
gedno wšsal chcy zachowat:
smrt twau chcy považowat, a
ž kážy tej vmřít za tě. (praw-
dali?)

11. Wždy tě chcy mít w pa-
měti, vždy na tebe hleděti, v-
těcho dusse mē: Zradlo ne-
winnosti! twa smrt, zallad mi-
losti, gest pečet vprīmnosti twé

12. Gať hrozně nasse žlosti
hněw božské žřitvosti na nás
popuzuj: to ž twého vmučenj
widim / a w podivenj slusně
s strachem považuji.

13. Tu se žadam včiti, gať
sedce své cwičiti, wtrpliwěti:
čosti: a gať těch mām mīlo-
wať, genž mne čti storma-
cowať, ač s mnohau křiwdu
a žlosti.

14. Kdy mne žlost vtrhačj
hani, klně, sandi, klaci, tuť
ga hněw svůj krotim: chcy,
chcy křiwdu trpěti, chcy y žlost
odpuštěti, tať w smrt Pána me-
ho wtročim. 2 Kor. 5, 14 - 19.

Gal. 2, 19. 20.

15. Wprawdět chcy křjžowa-
ti tělo a krew, y dati odpor žlě-
žadosti: chcy w ošflivosti mī-
ti wšse, co tě mūž emautiti, to
wšse rad, dle wšsi možnosti.

16. Tmūž plač, hoře a klánj,
tisyc žj wylewánj, a smutně

vpěaj, ty mne sprowodjž magj
až k nebeskemu raji, až k to-
bě, mēmu spasenj! Amen!

159.

G Eju Křyste sřědrj Kněže,
s Dcem, s Duchem ge-
den Bože, sřědrost twá gest nasse
žbožj, ž twé mīlosti.

2. Ty qsy w swětě bydlil s
nām, twé tělo trpělo rány, za
nás, za hříšné Křestiany, ž twé
mīlosti.

3. D twá dobrota důstognā,
ó k nám mīlosti přehognā! dá-
wās nám bohatswj mnohá, ž
swé mīlosti.

4. Dals krew ž těla wycedil
ti, dāwās w vjřtku gi piti, tudy
nās čtē obžiwiti, ž swé mīlosti.

5. Wěrně se nám we wšsem
dāwās, mīlosť k nám swau plā-
počās, sobě nās tať za wžacně
mās, ž swé mīlosti.

9. Kāčiz nās sám zastau-
piti, žiwot svůj pronaložiti,
tať wěcnau smrt zahladiti, ž
swé mīlosti.

7. Drazes gislē nās wykau-
pil, pro nās mra, swau Duffi
pustil, a tať nám wěrně po-
slaužil, ž swé mīlosti.

8. D twá mīlosť k nám spl-
nā! ach běda kdož tebe neznā,
než ginam o mīlosť běhá, ž swé
šlepoty.

9. D Křestiane! ž bludū
wstanime, daně dobré nám poz-
negime, k Synu Božjmu chwa-
tegame, k tě mīlosti.

10. D Gěšsi vmučenj,
pro nās, obawně žepřiwān,

widj

vždy buď nám vděčný a vmučení, musy vtěct v o-
milý, z své milosti: kamženi.

11. Chvalmež GEjisse 3. Chceli mne svět pod-
milého, pro nás zde potu- maniti, svou přetrátkau
peného, život věčný máme rozkoši, genž záleží v žraní
z něho, z též milosti. v pití, a zavěsí mau Du-

12. Gimž zlého budem ssi: Sued na své vmučení,
zbavení, ve všech etnostech vzhledu v mém pokuseni;
rozplození, v život věčný poslyšim se v nábožnosti,
vvedení, z též milosti. tak zaženu zlé žádosti.

* 13. Budiž chvála Bo- 4. Rány své mne po-
hu Otci, v Synu geho též slyšim, ve všech téžlosti,
mocy, Duchu geho rovné když se do nich zavimugi,
mocy, z též milosti: nabývám zmuzilosti. Svá

14. Gakož byla od vě- smrt mne potěsuge, Dussi
čnosti, budiž na věky v ra- mau občerstvuge; Hor-
dosti, mezi námi bez žalo- kost svého vmučení, Radě
sti, z té milosti. činí mé ssažení.

(160.)

Gako: Gejsé Pán života mého.

S Ezu své hluboké rány, skládám, ty sy autocištěm
horké své vmučení, mé mým, při své smrti život
Dussi každé hodiny, dodá- hledám, že nevtru dobře
vá potěsni. Pakli padne vjm. To mně dá potě-
co zlého, v mysl mau, v hři- sšení, žeš díl můj v mé
ssného, pomním na své v- gmění. Svě přehorke v-
mučení, tož zažene zlé my- smrceni, gest život můj v
slení. rozkřisni.

2. Gestli se mé hřišné tě- 6. V mém srdci když
lo, v toho světa Bohyni, gen tebe mám, tě studnice
v gegi rozkofs zalibilo, skor- milosti, tehdy gá sobě ne-
muí ho své trznění. Když zauffám, v mém křiži a ja-
mne satan obličj, chcy mne losti. V své rány gá se
držet před oči, trau milost a schová, a tak smrti od-
volám: Neb když v svých ranách

ranách skonáva, wjtejštwj
slawné dostáva.

(161.)

Galo: Ssel ptez Potok Cedron.

S Ejs dobrý sám gediny,
dobrowolně bez winy,
trpěl muky přewelike, by
nás bdy wsselike, zproste,
k životu nawrátíl, kterýž
byl Adam ztratil.

2. Trpěl pak pro tu přj-
činu, aby za nássi winu, Bo-
hu Dcey dosti činil, on sám
nic neprowinil, ale byl do-
konále čist, náš milý Pán
GEzu Kryst.

3. Tak se za nás oběto-
wal, pracně nás wyplaco-
wal, wtrýzněn od hlavy do
pat, wisel na kříži rozpat,
ten skrz nějž Dtec swět stwo-
řil, mra smrt nassj wmořil.

4. GEjs smrtedlnau
hořkostj, nám života slad-
kosti, dobyti tak wyslowal:
kdožby ho nemilowal? an
s sebau nám kralowánj,
chee dáti smilowánj.

5. Gejšfowo wmučenj,
negwětšj dobrodinj: neb
nám wssedky hřiehy zhladi,
protiwenswj osladi, neg-
wje wzbuzuge k milosti, we-
de k wěčné radosti.

6. Protož každý we wssem
swětě, chudý, starý, y dítě,
kdožkoli wvěřj w něho, ten
má wčasnost geho: Wssi-
cknj pak wjry zbaweni, púg-
dau na zatraceni.

* 7. Krystus milownjš
pokory, ráčil zstaupiti z hů-
ry, mocný Pán kterýž wsse
stworil, an kterak se poko-
řil! wčil nás tak, sám se nj-
že, kráčetí cestau kříže.

8. Protož prawému dě-
dich, gsauc geho služebnjch,
degmež srdce násse gemu,
neb on práwo má k němu.
Budmež daru geho wděcnj,
onť nám dá żywot wěčný.

(162.)

S Ejs Krystus Bůh člo-
wěk, maudrost Dce
swého, ráčil mnoho trpěti,
w swětě pro hříšného.

2. Tu neděli na kwětn,
Pán GEzu Kryst plákal,
blížil se čas oběti, smrti na
se čekal.

3. Wssli k němu za mě-
sto, čest mu učinili, nežli mi-
nul den ssestj, ginal se změ-
nili.

4. Dssed Sidás stary,
ot, Pána Krysta prodal,

za třiceti stříbrných, Zidům zhm ho vydal.

5. Ve čtvrté po večeri, byl s svými v zahradě, Bohu Otci se modlil, o kalich se radě.

6. Po třikrát za to prosyl, by ho mohl minauti, až se krvavě potil; nemohlo to býti.

7. Přišli na něj se zbrojí, gafožto na zlého, Gidáš svým políbením, zradil lesně geho.

8. A když Pána gjmali, počal Petr mstjti, Malchovi vcho vřal, Pán nedal wjc bti.

9. K Biskupu geg přiwedli, po své vůli měli, celau noc s nim nespali, bili gaž sau chtěli.

10. Dvār geho zepřwal, oči zamázali, a poličky dāwagje, hādati kázali.

11. Strachem Petr welikým, když se w syni zhřimwal, dřiw než kōhaut zapřimwal, po třetí zapřimwal.

12. Na den prwnj hodinu, weden před Piláta, křiwě naň žalowali, staršj y knžata.

13. Pilát nechťel saudi-

ti, wida geg bez winy, z křikli, buď ta křew na nás, y na naše syny,

14. Mrštagje přiwázali, k staupu tať nahého, na něm nezustawili, ni místa celého.

15. Trnjm korunovánj, ráčil podstaupiti, tať welmi vtržněný, musyl na smrt giti.

16. Času třetí hodiny, weden s křijem z města, v weliké potupě: o přěsmutná cesta!

17. Městské ženy plaka-ly, že trpěl bez winy: řeřgim, neplačte na nime, ale na své syny.

18. Byl tať welmi ztrápený, nemohl s křijem giti, Šsimon sedlák přinucen k pomocy mu býti.

19. Na křiji geg rozpāwisse, hořky nápoj dali, los, rauchō rozdělīwisse, o sukni metali.

20. Janowi poručena Matka Páně milá, kdyžto se geho dusse, s tělem giž dělila.

21. O dewáté hodině, wolal Krysius, Eli: řkau, Eliásse wolá: rauhagje se směl.

22. Gessie hlasem weli-
kym, zwolal w swých vsko-
stech, procs mne Bože opu-
stil, w těchto mých bolestech.

23. Za nepřátele prosyl,
by jim Bůh odpustil, a své
hlavy naklonim, Dussi
swau rozpustil.

* 24. Když náš milý
spasitel, na kříži umíral,
cítílo wse stvoření, že hněv
Boží sítal.

25. Dpona se roztrhla,
slunce se zatmělo, že dne noc
včiněna, wse se zarmanilo.

26. W tom když se ze-
mě trásla, rozmohly se hrů-
zy, Centurno wyznával, že
gest on Syn Boží.

27. Po něm ginj někte-
ří, také geg poznali: neb
se pukalo skále, mnozí z
mrtvých wstali.

28. Hned tu gedem z Žo-
dnérů, bož otevřel gemu,
krew s wodau vyplnula,
k spasení nassemu.

* 29. Sňat gest z kříže
k večerau, dán gsa od Pi-
láta, když byl již za nás
umřel, Wykupitel swěta.

30. Jozef z Arymatye,
toho se dožádal, aby to swa-
té tělo, Pilát gemu wydal.

31. Tak w večernj hodi-
nu, tělo w hrob wloženo,
na spěch od milých přátel,
mirrau obloženo.

* 32. Wizej nyní Kře-
stáné, co Krystus učinil, an
wsecko pro nás trpěl, sám
nic neprowinil.

33. Blaze těm kterjž s
ním mrau, magj z mrtvých
wstáti, když se tento swět
skoná, wěčně kralowati.

34. Když nám bude ze-
mřiti, s tělem se děliti: o
degž Bože w tvé ruce, Du-
ssi poručiti.

* 35. Kryste pro své try-
znění, umučení twého, při-
wedj nás po smrti, do Krá-
lowstwi swého.

(163.)

G. Když pak ptigde mäg P. G.

Gejss, Pán života mé-
ho, G. Eijss, Pán y
smrti mé: On wydal sebe
samého, na tryznění weliké;
Abych wyffel gá z temno-
sti, a wffel do wěčné rado-
sti. G. Eju, tishe krát tobě,
díky činim w té době.

2. G. Eijssi, tys mnoho
snášel, křtiwých řečí, rau-
hání, tys poličky, posmích
trpěl, a prowazy swázání,
a to

a to vše za mne hrššného, bych sprost byl ohně věčné ho. Tishe, tishe krát tobě, dšky činim w té době.

3. Tys se dal ubíčovati, abych gá byl vždrawen, ty sy se dal wysinjwati, abych gá byl spokojen: Sobě sy dal zlořeciti, abys mohl mne spasiti. Tishe, 2c.

4. Welké bylo strhá-
nj, kterés ráčil podstaupit: Trnjm tvé korunowánj, genž nemohu wyslowit. A to wšsecko mně k dobrému, bych dostal sláwy korunu, tishe, tishe krát 2c.

5. Galešně obžalowánj, ty sy ráčil snášeti, abych sprost byl nařikánj, kteréz sem měl trpěti, w pekle, žaláři ohnivém, na dussi w na těle swem, tishe, 2c.

6. Tys se w bídu welkau wydal, bych gá bídý byl sprostěn, tys trpělivě smrt přigaal, bych gá gen byl pro-
puštěn, tys trpěl pro mé hrššeni, bych neokusyl trá-
penj. Tishe, 2c.

7. Tvá pokora, poníže-
nost, pro mau přechu trpě-
la, tvá smrt, gest smrti mé
šťadkost, onať gi ošladila:

Tvá bída, Augkost a bolest, mně působí Králowškau čest. Tishe, 2c.

8. Můg ŠEjssi! gá dě-
kugi, za tvé wšsecky augko-
sti, tobě srdce obětugi, za tvé
mnohé těžkosti, za tvé
s smrti bogowánj, za tvé
welké smilowánj. Tishe,
tishe krát tobě, dšky činim w
té době. Amen.

(164.)

Gako: Srdelně žádám sobě.

Hlavo plná bolesti, a w
krwi ležich, hlavo
plná neřesti, ran mnoho
trpjch: Hlavo ginat pře-
krásná, wšši cti ozdobená;
Nynj pať zoharwená, ach
buď pozdrawená!

2. Obljčegi překrásný,
před kterým se leká, celý
ten swět podmodný, až od
strachu fleká? O kterať sy
poplitý, kdež gest twá okra-
sa. Ach wšseceť sy zblednu-
tý! Ach plačte nebesa!

3. Ach tvé twáři čerwe-
nost, swau barwu stratila!
Twých ošť Králowškau pē-
knost, smrt giž porušila:
a tvé překrásné wlasý,
trojch audmů zemdenj, na
dřemě

dřevě kříže wisý, pro mé přestaupení.

4. Uv hle, co nyní sná-
ssis, můj Pane GEjssi,
ach! co ty nyní trpíš, o
Králi negronšši; Ach! toi
sem gá zaslaužil, gá gsem
ten bezbožník: Gá sem
přikaz přestaupil, gát, gát,
gsem ten hrššník.

5. Že sem zhřešil, my-
znávám, Pashři negronš-
ssi; Od tebe milost žádám,
občerstvi mau Dussi: Ach!
pokrop gi krmj swau; Do-
wed gi k radosti, ať bydlj
měčně s tebau, w nebi bez
žalosti.

6. Gá při tobě žišanu,
při tvém budu kříži, až od
tebe dostanu, pomoc w tře-
tiji; Když smrt, k tobě při-
staupj, a zawře twé oči, té
žiwota oblaupj: Duch
můj té obkličj.

7. O kdybych na tvém
kříži! ten bjdny můj ži-
wot, kterhž mne welmi tiji,
giž mohl dokonat: O gát
by Duch můj plesal, že w
tvém vmučenj, gest, té
GEzu, vhlidal, své měčně
špašení.

8. Gá díky tobě wzda-

wám, za twé vmučenj, a k
tobě se vřikám, času rozlau-
čenj: Když smrt sedce ob-
kličj, přigd mně k spomože-
nj; Když smrt zawře mé oči,
deg štajiné skončení.

9. Když z toho swěta půg-
du, ty se mně nespauštég;
Když gá s smrti w bog půg-
du, k pomocy mně přispég.
Když pak bude mé sedce,
snášet těžkost welkau, budjž
ty můj zástupce, pokrop
mne krmj swau.

10. Vkaž se mně při
smrti, w tom tvém vmuče-
nj: Tuť budu radost mřj,
welké porěšení: Budu se
ohlídati, po tobě v mře,
srdečně tě libati, až tělo mé
zemře.

(165.)

G. Takto wolá sám Syn Boží.
Když přišla smrti ho-
dina, GEjše Boží-
ho Syna, šel k šrpenj gi
mile: Tudy k nám lásku
prokázal, protož nám na se
přikázal, pomněti každé
chvilě.

2. Wděčně tedy a pod-
daně, vmučenj a smrt Pá-
ně, připomjnegme sobě:
Wšsekot gest pro naše hrj-
chy,

chy, snášel ten Beránek ti-
chy, gsa w služebné osobě.

3. W zahradě mdký po-
čal býti, a w strachu smrti
kruchliti, modle se Otce své-
mu, řekl: Otče můj gestli
možné, přenes ten kalich o-
de mne, wšak rád sem chtě-
nj tvému.

4. To potřikrát padna-
řikal, na bolest srdce nař-
kal, pot krvavý šel z ně-
ho: V dj, má Dusse gest
smutná, smrt gj zemdlivá
vkrutná: W tom Angel
slyšl geho.

5. Sidáš zloděg půmod-
zradý, wedl jidy do té za-
hrady, a hned Pána polí-
bil: Ten ač byl w kříži ta-
kovém, wšak porazyl wse-
cky slowem, a coby mohl
dokažal.

6. Nic meně aby se do-
sti, stalo Božské spravedl-
nosti, za wšecky hřechy ná-
sse: Dal se wzyti a wáza-
ti, wěsti a postřáwati, před
Biskupa Kaiffasse.

7. Tu byl y hned polí-
kowan, a sfalesně obžalo-
wán: Kdž wyznal Otce
svého, s posměchem se mu
rauhali, celau noc wždy

zlehčowali, pohlawugice
geho.

8. Biskupové a knížáta,
přivedli ho před Piláta,
křivě naň žalugice; Pilát
znal newinnost geho, wšak
rozkázal zmřskati ho, nechťe
činiti wjce.

9. Kdž pať wstavně wo-
kali, aby ho vkřížowali, ma-
gic o Lotra pěti: Wydal
jim w moc newinného, a
oni dostawše geho, trápili
skutkem, řečj.

10. V wybán gest ten
Kráľ sláwn, na mrzké mj-
sto popravy, flesage pod-
swau tji: Swatý a nepo-
sskwrněný, byl k nessesche-
tným přičtený, mezy lotry
na kříži.

11. Kdž se modlil Otce
svému, množili na odpor
gemu, haněnj wsseligaké,
chodjce okolo kříže, aby mu
wždy bylo tije: Lotr na
lewicy také.

12. Kdž wadl a omdlé-
wal jžnj, byli mu welmi
obtžni, žluč s Octem dá-
wagice, po smrti kopjm pro-
hnali, a žlé gať prwe pá-
chali, tať že nemohli wjce.

13. A tať umřel ten mi-
lý

lý Pán, od Otce nám z ne-
be vydan, co o něm psáno
bylo, v sfigurách a svěde-
ctvích, nechybilo ni jedno
z nich, všecko se naplnilo.

* 14. O! Pane Bžissi
Kryste, nášše potěšenj gisté,
buď tobě věčná chvála, za
tvé hořké umučení, nebi
gsme tudy vykaupti, twá
smrt nám život dala.

15. O! Beráčku Boží
tichý, umřel sy za nášše hřě-
chy, buď milostivým Pá-
nem, žuss wšeliký w světě
rozbrog, deg časný w věčný
pokoj, a spas náš lid swůg,
Amen.

(166.)

Kryste pro nášše spase-
ni, genž gšh ráčil bj-
dným člověkem býti: gsa
Stvořitel, pro sivoření, v
krutnau smrt ráčil gšh pod-
staupiti: Wšyšší nás mi-
lý Pane, myš k tobě wo-
láme, přispěj nám ku po-
mocy, ať dábel žh, přev-
krutný, nad námi nemjwá
nijádné své moc.

2. Wzhledniž Pane na
lid hřisný, a nedeg nám
na věky zahynauti: Rač

nám býti milostivý, neboť
se tobě nelze wymluwiti:
Degž Pane srdce sstrausse-
né, nám sivoření swému,
ať plácem na hřichy své,
gsauc ždž živi po wůli twé,
potom se dostanem w Krá-
lowství twé věčné.

(167.)

Krystus Žrno to obilné,
k plození života bylné,
k nebe na zem k nám sestané.
2. Magje w zemi býti
wsaté, to smně života swa-
té, w ruce hřisných bylo
wjaté.

3. Žwáním, bitím gest
mláceno, a sem y tam obra-
ceno, až y do země w klá-
ceno.

4. Aby umrauc w sobě
samo, život swůg wen z se-
be dalo, s wžitkem zase w-
rostalo.

5. Takť galkž wsaté Žrno
w zemi, ať se ždā giti w
zmaření, směřuge wsatť k
rozmnožení.

6. Když se s wlahau je-
mě spogi, a duchem swým
gi opogi, umrtwenj své zas
zhogi.

7. Neb wycházj w brzkém
časě

časě, z hrobu svého na svět
zase, to nové sličnosti a krásě.

8. Mesa s sebau mnoho
nových, sýbel a klasu ho-
tových, vsse s množstvím
zrn prvním rotných.

9. O předitná milost
Boží, genž tať skrz smrt ži-
vot množí! Maudrý kdo
to to srdce složí.

10. Teně tagemstvi
smrti Páně, y smrti své po-
zná snadně, mage se to
gen poddaně.

11. My sme to hříchů
bahno byli, padše, života
pozbyli, a to smrti do konce
shnili.

12. Aniž bylo gať po-
mocy, lečby se to té smrti
noce, život sám nás vgať
mocy.

13. V přissel života ko-
řen, Boží Syn, a to nás
mrtvé kmen, vsstipiv se,
gest to vmoren.

14. A tať z něho moc ži-
vota, to přirození naše
volita, to kterěž prve byla
wsata.

15. Z smrti pať když zas
powstala, sobě nový život
wzala, y nám wzkřísení
moc dala.

16. Živ sem gá gíž, čekť
Pán milý, y wy nabudete
sily, abyjste we mně ožili.

17. Gen se prvo též zapř-
regte, křijž můg na sebe
zdvjhejte, a tať hříchům
vmjregte.

18. Powssáwagje to ži-
vot nový, ke vssechném
ctnostem hotový: toť gest
ten můg život pravý.

* 19. O kmeně náš Kry-
ste Páne, ženo života nám
daně, degž ať se nám vsse
tať stane,

20. Gaťž sme z slow
tvých wvěřili: bychom z
tebe život pili, a pať s te-
bau wěčně byli.

(168.)

Slasku Syna Božího,
Pána Jezu Krysta,
Krále, Kněze wěčného,
wažte srdce lidská, welmit
nás zamikowal, bez sebe li-
stosti, za nás se obětowal,
z pauhě své milosti.

2. On byl Soudce zřízený,
Kněz, Král spravedlnosti,
Prorok ošwědčený, plný
newinnosti, wsať ráčil k
saudu štáti, Bohem zříze-
nému, dobrowolně se dáti,
sauditi hřisnému.

R

3. A

3. A ac byl negšvětěgšši, pravý Boží ctitel, počten co neghřisněgšši, Boha potupitel: křivau wyprošed slyšal, Saudu duchovního, žeby se Bohu rauhau, chře miji čest geho.

4. Na něgž saud zlostiných wysšel, že gest smrti hoden, čemuž nic neodpřel, hřisněm bym počten. Tak wšsecka přestaupenj, k Bohu, spravedlnosti, y počut přisauzenj, z nás přegal z milosti.

5. Tak Saudce odsauzený, s mnohau swau lehkošti, bral se gest vtrýzněný, w přetěžké hořkosti: ano na to patřili, lidé y Angele, proč trpi, řidch znali, y sami přátelé.

6. Na smrt negohavněgšši, od Boha prokletau, wzato na se člowěčenstwj, wšsech hřichů pokutu, dal se na kříž přibiti; gsa Pán wšsemohauch, nechťel z něho zstaupiti, spasenj žadauch.

7. W tom sám se obětowal, Biskup dokonah, drahé Dcey dary dal, Král náš přebohat. Čeho gen Dtec žádal, podle spravedlnosti,

on sebe nelitowal, dal mu wšse w hognosti.

8. S plácem k němu wolage, welmi smutným hlasem, Dussi mu poraučege, y na misse nassem: Tak wšselikau milost wzal, w zákoně swědčenau, na Dcey wšse obdržal, tau obětj drahou,

9. Wěřichm a přátelům, kdož ho milowali, a= no y nepřátelům, kterjžby se řáli, předessým y přiztomným: Ahy toť milost divná! stala se y potomnjm, o lásko nestihlá!

10. A tak wšsechy figurny, wzaly dokonánj, y rozličné oběti w swém wýznaměni, křez nowého člowěka, s Bohem spogeného, pravého prostředníka, Božího, lidského.

11. Pána GEjisse Krysta, na němžby wdělána, byla Chrkwe Gednota, zde shromazďowána, z židů tež y z pohanů, zákonem milosti, gsauch wyřinata z saudu, přjsně spravedlnosti:

12. Byl s Krystem umrtwených, neodsuzowala, a s nim wřizowaných, pellsu

peklu nedávala: než mi-
lost se jim dala, we gmé-
no Gějše, oběti obdrža-
ná, w smrti geho křije.

* 13. Blaze znovu zro-
zeným, genž gsau Krystu
dání, slova geho poslu-
šným církvě w obcowání,
těž w smlauwě posvěceným,
k práci y k rytířstwj, ne-
mocni obličeni, ne k do-
browolensstwj:

14. Pády napravugi-
cým, podle vřázání, y těže
provinilým, činicým po-
kání: tež synům marnotra-
cím, kdož se gen wracegi,
z pravdy w bludy wypa-
dlým, kdož k nich powstá-
wagi.

15. Neb ti pod moc mi-
losti, wšickni přislussegi,
jimž se gi činí dosti, gať
kdo potřebugi, neberaut
odsauzeni, podle své hodno-
sti, bytwagie nasyceni, tau-
Božkau milosti.

16. Běda srdce mrtvého,
wiry prawé prázdny, lidu
neposlušného, hříchem za-
tvořeným: genž pokání ne-
činí, we gméno Gějše,
smlauwy wiry neplní své-
wolně hřešice,

17. Neb gsau prázdni
milosti, Krystem zaslauže-
né, za než není oběti ob-
ha živené: než pomsta oče-
kává, k saudu spravedlno-
sti, kterauž jim ten Sautce
dá, w plameni prudlosti.

* 18. O Chwaltez wěr-
nj Pána, genž ste pod mi-
losti, že při nás není práz-
dná, moc Krystowy smrti:
ale brž wám prospjwá, k
žiwotu věčnému, spasení
mocně dělá, křže wiru ge-
mu.

19. K hříchům nás
vmrtwuge, bysšte nehřešili,
a k prawdě obžiwuge, by-
sšte gi činili: požíwagie na-
dege, Otcowy milosti, w
zaslaužení Krystowě, y k
věčné radosti.

20. O budiz tobě chwá-
la, Králi, Kněze věčný,
moc, čest, gasnost y sláva,
Kryste vmučený, žes křže
své bolešti, spasení připre-
wil, nás geho wčasnostj,
předbrahou obdaril.

21. Srdce náš děkujeme,
s welikau wděčností: o degi
at vžíwáme, s celau do-
wěrností, podle twého žije-
ní, té draché oběti, w chwá-
le,

le, w díků činěni, wšech
věků w obgeti.

(169.)

Gato : Duce nebeského.

Božské pokoleni, mēg
wždy w své paměti :
hořké umučeni, gež ráčil
trpěti : Ten Beránek pře-
tichý, za tvé těžké hříchů,
chtěge sám zaplatiti, a tebe
spasiti, ráčil se zmariti.

2. Gsa pravý Bůh wě-
čný, na svět z nebe stau-
pil : pro nás swůg lid hři-
šný, welmi se ponížil : Tak
člowěka způsobu, hřišnička
osobu, wál gest na sebe pro-
tě, poddán byl wšš psotě,
we wšem swém životě.

3. Muky trpět zwolil,
pně mezy hřišničky ; na
kříži křew wylil, gsa Pán
přewelič : Gest počten y
zločinců, to pro swau win-
nicu, snášel mnohá trápe-
ni, také zlořečení, pro ná-
še hřešení.

4. Ztrpě mnohau bídu,
hogně gest wgistil : že má-
lásku k lidu, křow swau geg-
očistil : O ! lásko přeweli-
ká, swatý za hřišnička, Pán
za své bídne služby, platí
smrti dluhy, Bůh za lidi
pauhý.

5. Kdož giž zauffati chce,
pro své těžkélosti ? An
proflané srdce, plné wšš
milosti : Duce sau roztaje-
né, noby probodené, y wšse-
cko Božské tělo, w pravdě
zaň trpělo, brozně muky
mělo.

6. Aníž může kde býti, tak
weliká winna : byt gi ne-
mohla snít, smrt Božjho
Syna : O ! nezauffegz ni-
žádný, giž gest přisup sna-
dný, k nemilegšimu Otci,
každě wěrně omoc, skrz Kři-
sta přimluwy.

7. Něžij čím wjelosti,
znamenaš při sobě : Běž
s wětšš snazností, k Kři-
stowě osobě : Řekni, kdy-
bych byl zdravý, a sám se-
bau pravý, o nepotřebo-
wal bych, Gěšš wšech
ran twých, byl bych práw-
z skutků swých.

8. Tenť to wáží lehce, a
tebe zapirá : Genž wěriti
nechce, že ho spash wjea :
Ale chce swými činy, sbľa-
diti své winny, y skrze giné
smjrece, leze do otčince, gest
Lotr a zádce.

9. O slepý, nemděčný,
zdaliž toho nemyslí : že Bůh
otec

otec věčný, řekl, to již
aspoň slyš: Slez žádné
giné gměno, nebude spase-
no, nijádné lidské tělo, byt
y smrt trpělo, vssecky skut-
ky mělo.

10. Pro Krysta slez wj-
ru, došli vsseckni swatj: S
Bohem oteem mjrú, tot
Pussi vssem znáti: Žádný
gest sleze sebe, nepřisel do
nebe, w GEju Krysta wě-
řili, w wjře stáli byli, Bo-
hu se libili.

11. Oni gest prawá obět
a Bohu přemilá: dána z
nebe na swět, aby nás spa-
syla: O! štědrá láska Bo-
ží, dalas nám své zboží,
wssak nim mnohý zhdagi,
giného hledagi, tobě se rau-
hagi.

12. O! degž tu slepotu z
cela opustiti: k cestě ať ži-
wotu, právě přistaupiti:
Slez Krysta Syna twého,
přimlucy samého, odpusti
nám násse zlosti, naplň
swau milostí, přigmi do
radošti, Amen.

(170.)

S Audrost Otce nesmj-
ná, z nebe prawda
posšla: Bůh a člověk la-

pen gest, řdný Dennice wze-
šla: Od wlastnjch vědlnj-
kůw na náhle opuštěn, ži-
dům gest na smrt wydan,
prodán, od nich sauzen.

2. Ku Pilátowi weden,
gest w hodinu prwnj: swě-
dectwim wmyssleným,
hned obžalowaný: Tělo
geho bičugi, na twár Bo-
ží pligi, zlostně se posmj-
wagie, poličky dāwagi.

3. Řdný se naposmjwa-
li, pláští z něho zložili: A
o hodině třetj, vřizžug wo-
lali: Hlawu geho gsau bo-
dli korunau trnowau, křjž
na ramenu nesi, k mřstu po-
prawnjmu.

4. GEžis w hodinu sse-
stau, na křjž gest přibity:
Žjžněgie od muš těžkch,
octa musyl piti: Lotrům
podobný počten, v prostřed
nich wšel, ten genž gsa na
lewicy, z Krysta swůg sinjch
držel.

5. O dewáté hodině, z
Matkau se rozlaucil: Hě-
li, wolagie, Dcey, Dussi
swau poručil: Geden z
Žoldnjrům geho Bož ote-
wřel kopjm, an slunce se
zatmělo, země trāsła za tjm.

R 3

6.3

6. Z Kríže gest dolu sfo-
žen, v hodinu večerní :
Slávu Boží zakrýval, v
lidstvem přirození : Tak-
vau smrt podstoupil, Zkař-
Dussi, těla, ach fortuna
přeslavná, gať gfy se sui-
žila !

7. V Večer giž tého
dně bylo pohřbené : Tělo
Krysta drahými, mastmi
pomazané : A tak Pisma
Přorocká giž gsau vyplně-
ne, smrt geho potěšení, gest
mé každodenné.

* 8. Památku tvaui Ge-
žissi připomínám sobě : Be-
wšsem mém zarmaucenj, v-
tiskám se k tobě : Který gfy
pro mně trpěl z dobroty ne-
smírné, budiz mé potěšení,
při smrti mé časné, Amen.

(171.)

Můg GEžissi, negmi-
legssi, cos učinil, cos
provinil, žes tak přetěžce
raněn byl ? Můg GEžis-
si, negmilegssi, která gest
příčina twého vmučení pře-
těžkého ? Ach můg GEžis-
si ! gá gsem, gá, trznění
twého příčina, hříchů mé,
sebe ranili, a na Kríži v-
smrtili.

2. Můg GEžissi, neg-
milegssi, hlava twá swa-
tá rožborná, ostrým tenim
gest zhodena : Můg GE-
žissi, negmilegssi, twár twá
swatá vplivana, vkrutně
spolíčkována. Wšsecko tě-
lo zbíjčované, strzněné, v-
krvavené ; ruce, nohy,
probodené, na Kríž přibi-
tě, zlehčené.

3. Můg GEžissi, neg-
milegssi, gá sem zhřešil, a
ty trpíš, gá sem dlužen, a
ty platíš : Můg GEžissi,
negmilegssi, gá sem provin-
nil, ty snášíš, bídu mau-
na se přenášíš : Čím se,
čím odplatím za to, ach což
ti natvrátím za to ? Čy-
dám ti srdce skraussené, a
krvį twau pokropené.

4. Můg GEžissi, neg-
milegssi, wšsecko mile trpěls
pro mně, sebe samého dals
za mně : Můg GEžissi, neg-
milegssi, teď y gá se tobě
dávám, s dussi y s tělem
oddávám : W krvi twé se
zamočugi, twé smrti se dů-
wěřugi, deg mi hříchů od-
puštění, pro twé hořké v-
mučení, Amen.

(172.)

(172.)

S ěloveče, žlosti, tvé,
želeg s boleſtj : Tys
způſobil mně práci, tuto
tať horauch : Tvé hřichy
mne ſkormucugi, a welice
poſlačugi, o ěloveče, žlosti,
tvé želeg s boleſtj :.

2. O gať máš weſel
být, pro welikoſt mých bjđ :
Neb gá pro tvé žde žlosti
ſnáſſim ty boleſti ? Má
myſl gen k tobě ſká, ſedce
od miſtoſti puťá ; O gať zc.

3. O ěloveče miľ, wiž
těžkoſt mau nynj : Kterau
pro tebe trpim, neb tě ſnj
wykaujim : Od ſmrti, hřj-
cha, y dábla, žbawim horau-
cňho peťka ; O ěloveče zc.

4. Ach GEžiſſi miľ, wiž
žeſ pro mé winny : Smrt
žaloſtnau podſtaupil, bys
ten ſwět wykaupil : Tvé
tělo daľs hrozně žbiti, ž hla-
wy, ž boťu krew wyliti :
Ach GEžiſſi miľ, to wiſſe
pro mé winny :.

5. Ach ſladký GEžiſſi,
žloť to w mogi Duſſi : bych
wždy o tvé boleſti, wěřil s
durownoſtj : žeſ mne s nj
wſſech muť peťelných, ſpro-
ſtil, taťe hřichůw ſſodných :

Ach ſladký GEžiſſi ! žloť
to w mogi Duſſi :.

(173.)

Gaťo : Ždráw buď předrabý.

S Dnj ſmutný, přežalo-
ſný, o dñj hoťký, pře-
boleſtný, dñj plný pláče
trpkoſti, dñj hrozný, dñj
wkrutnoſti, w němž widim
GEžiſſe mého, na kříži roz-
taženého.

2. Ach gať geſt welmi
ſtryzněný, můg GEžiſſs hře-
by žpoděný, boť ſwatý ko-
pim prohněný, ruce, noby
roztažěný, gěho hlawa pře-
welebná, trnjm geſt ſoru-
nowána.

3. Ach můg GEžiſſi neh-
miſſi, Synu Boží nehřá-
ſněgſſi ! ay ted ani gedin-
těho, miſta newidim celé-
ho, na tvém předuſſogněm
těle, Boha mého ſpaſytele.

4. Od paty noh až do
hlawy, po wſſem těle geſt
žedraný, můg GEžiſſs, mé
potěſſenj, má radoſt w mém
žarmaucenj, můg Bůh,
můg Pán, můg Spasýtel,
wſſeho ſwěta wykupitel.

5. Což ja winu tať pře-
těžkých, muť, boleſti přev-
krutných : mé, GEžiſſi pro-
winněnj,

winěnj, mé weliké pro-
hřešenj, přivedli tebe k
střizněnj, k ošatnému v-
smrcenj.

6. Ach gal ghy mne za-
milowal, jes swüg život
za mne wydal, by mne z Ge-
jera wěčného, wymohl pe-
kla hrozného; Synáčku
Panny negdraššji, můg Pa-
ne Kryste GEjssi.

7. Genž gsem byl Syn
zatracenj, škz Adamowo
zhřešenj; ale škz lasku we-
likau, kteraus ráčil mjt k
člowěku: ráčils k nám;
nebe zstaupiti, a škze smrt
wstaupiti.

8. Ach kterať gá mám
činiti, a tobě se odplatiti,
můg drabh Kryste GEjssi,
nad wšeliký střed nešťadššji,
sám sebe tobě oddávám, ne-
bo ty ghy můg Bůh a Pán.

9. Kteržj nynj w tomto
místě, ghy prawdiwý GE-
zu Kryste, tebe srdcem, v-
šty wšywám, jes ty wše-
mohaucý Bůh sám, 198
GEjss mé potěšenj, we-
wšelikém zarmaucenj.

10. Gá magic tě GEzu
Kryste, nebogim se nic za-
gistě, by smrt, dábel y mé w tomto místě, twau swa-
tau

tělo, nademnuu moc mjt
chtělo: twüg gsem, twüg
Kryste GEjssi, nad wše-
čny Krále nehwššji.

11. Gát mám milé po-
těšenj, při twém swatém
vmučenj, wděl mně též twých
bolestj, bych mohl twüg
křjž wždy nésti: Popřeg
mi s tebau trpěti, při křjži
swatém trwati.

12. Neopustim tě GE-
jssi, tělem mým y také s
dussj, s tebau mrtwý. S te-
bau žiwý, chcy žustati křj-
dau chwili: Medbám na
žádné stwořenj, magic twé
milowánj.

13. Ach gal to twé vmu-
čenj přineslo mně potěše-
nj, kterého gá wmyšlwiti,
ani mohu wyprawiti: Můg
neymilegššji GEjssi, nad
wšlečka nebe nešťadššji.

14. Cy giž mám to, co
sem žádal, giž držim to, co
sem hledal, GEjisse mého
milého, Krysta Krále ne-
bestého: giž w něm bezpe-
čně žustávám, rozkoš a ra-
dost wěcnau mám.

15. O! popřegž též GE-
zu Kryste, těm wšem kteržj
w tomto místě, twau swa-
tau

tau smrti rozzimaji, pláčej, křivji a lituji: by tv twém swatém milování, zůstali až do skonání.

16. Tvé milosti zde ze mrauce, až do slávy tvé přigdauce, tebe s Angely chválili, s tebou věčné žiwi byli: GEjssi mé potěšení, slyš nás, a deg nám spasení. Amen.

(174.)

GEzu Kryštie, spasy teli nás, swau křivj braham wyswobodil sy nás: Zpěls bolesti pro naše zlo-
sti, tak swému Dcey učinil sy dosti: Dslyš Křestiany, pro své swaté rány, ať ne-
odolaji pekelné brány.

2. Přigmiž pod křížbla, náš nebožátka, jako slepice swá mlašinj křátká: Neb se vtey nemáme k tomu, from k tobě Bohu, stvoři teli swému: Neb ty máš moc strotiti dábla zlého, y zlost protivnjšiw slova swatého.

* 3. Wzdegmej čest Bohu Dcey milému, y Synu za nás vřijžovanému: Wzdegmej gi také Duchu swatému, vřejšiteli našemu

wěrnému: Ten Bůh gedí-
ný budiž od nás chválen,
nyni y wždycky, y na vě-
ky, Amen.

(175.)

Gato: Kryštie/genj gsy swěto-
Hřissný člowěče wi-
djš, tak dj k každému
Pán GEjss, ty pro hřich
hněwu hrozného, hodens byl
pekla věčného.

2. Patříž na mau trpě-
livosť, na mau k tobě do-
brotivosť, oznam testnosť
také bždu, kterauž čytim w
každém audu.

3. Pro hřich twůg a ne-
prawosť twau, wiz až k smr-
ti posluffnosť mau, bys se
poddanosťi wčil, a ode mne
se nekaučil.

4. Gá snášim' pro tebe
bždu, mnohá hanění od li-
du, aby ty dařen byl slá-
wu, a mne slawil wěcnau
chwalau.

5. Gá sem mnohé rány
sneš, bych tobě zdrawj pří-
ness, wiz by se hřichu wa-
rowal, wěcných muč nepo-
čítowal.

6. Y zlořečenstw sem
snášel, bys požeňnání ty
dossel, mého wěcnj ošřihal,
K 5 a wšech

a, vssech swodů se wysřij-
hal.

7. Gá sem byl vplwán,
swázán, by ty byl z bludu
rozwázán, k tomu se důvě-
řil gen mně, a na mau-
twár patřil pilně.

8. Byl sem bičowán, wy-
smřován, siněšně odin, ko-
runowán, na kříž potom
přibit bídne, na němž sem
skonat žalostně.

9. Wylil sem swau krew
nervinnau, abych očistil du-
ši twau; a tobě z hřjchu
pomohl, smrt, dábľa, pe-
klo přemohl.

10. Skřž Adama přišel
hřjch, šost, skřž mne zas ži-
wot a milost. Zrušils roz-
kaz Boha swého, gá sem
plnil wůli geho.

11. Ewa swůdce vposle-
chla, z stromu zapovědi
gedla, gá gsa na kříži roz-
tažen, šluč, ocet sem pil pro
žijen.

12. Adam byl na křže
zraněn, gá pať proto celš
střyzněn. Wsecko sem wám
zas nawrátíl, cožkoliv byl
Adam šratil.

13. Čiň pokání o hřj-
šniče, nekřžüg ugne hřjchy

wice, wřau se spolehni na
mne, tať budeš spasený
wěčně, Amen.

(176.)

S Krystomu vmučení,
Prorocká předpově-
dění, wzněla, že gest měl
trpěti, gaťož řekli židé litj.

2. Mlumlje takto k sobě
sami, buď ta rada mezy ná-
mi: Mysline proti nervin-
nému, cobý bylo zlého genu:

3. Wsať proto zákon ne-
žhyne, rada maudrého ne-
nnine, řeč ačkoli gest hlubo-
ká, nezahyneť od Proroka.

4. Půdem proti němu
z kříkem, zarážime geg ga-
pykem; pakliť se nám praw-
dau zpřij, nedbegmež na
geho řeči.

5. Žiwým se chlebem na-
žywá, Synem Božím se bý-
ti řka, předkládat nám ná-
še hřjchy, a hrožj pomsta-
u za hřjchy.

6. Nechceť nám to ničemž
swoliti, těžkoť nám naň y
hleděti, tať má protitonau
osobu, netrpmež ho mezy
sebou.

7. Powěsimež my ho na
kříži, tu žiwime gestli Syn
Boží, šhladme geg oħawna-
u smrti,

smrti, nebud gmenován po smrti.

* 8. Ale Pán náš milo-
stivý, spasení našeho chti-
vý, ve všem tom vždy se
stále měl, na modlitbách
Otce svých bdel.

9. A řka, Otče vzhled-
niž na mne, viz nepřátele
žlost proti mně, gažto Be-
ránek s tichostí, trpím od
nich nemilosti:

10. Nevětli mého lce,
bili gaž mohl kdo negmí-
ce, vssecko tělo hlavu také,
y hanění vsfeligatě.

11. Gažto negtvrdší
škála, tvář má mezi nimi
škála, w těch trpeních pervně
stogi, proti niž lest neostogi.

12. O Pane genž pravo
saudis, mau pravdu, y gich
žlost vidis, vssecko to po-
raučim tobě: neboť mám
daufánj w tobě.

* 13. Tak též y my neg-
raděgi, složme w Bohu
svau naděgi, křivdy porau-
čegie gemu, gděme svau ja-
dostj k němu,

14. Abychom y dostli
geho, w nebesích kralugich
ho, s tebau atdjl se dostane,
pomozj nám milý Pane.

(177.)

S lásko má vslyš mne,
tě milugichho: O moc
má posylni mne, tě vyzva-
gichho: Slyným hlasem,
z srdce volám, tě GEjisse
věrně hledám, potěs mne
::: Ztrápeného, sauzeného,
ho, navrať se křisný, a
vždy miluj mne, křisem a
ranami, vykaupti tě, ka-
gichho.

2. Spasení mé spasy
mne, GEjissi křisného:
Neb tebe vždy chci při mně,
mji Boha živého: Degj
y mně s tebau trpěti, w křis-
zi tě následovati: Tak te-
be ::: Zde magice, milu-
gice: Ach přigd můj GE-
jissi, vysvobod mne, s
vssech bjd a těžkostj, a ob-
živ mne, zemdeného.

3. Milosedný GEjissi,
odpusť mně křisnému: Od-
pusť křisné mé Dussi, od-
pusť mizernému: Nebs na
křisji hořkost snášel, bhs
vssem křisným milost na-
šel, též y mně ::: vpa-
dlému, vradlému: Ach
přigd můj GEjissi, poz-
dvihni mne, ze vssech mých
vžkostj,

vzkosij, vytrhni mne, ztrápeného. Amen.

(178.)

Pane genž gsy trpěl, pro mne na kříži umřel: Prošim smutný slauha twůg, vkaž mi obličej swůg: Aby truchlé srdce mé, krwí twau pokropené, twylitau přehogně, radovalo:; se we mně.

2. Neb mé svědomí hříšné, zarmucuje přilís mne: Hruža též obličje, a srdce škormucuje: Když přišně Soudy Boží, zatracením mně hrozí, a hříchové mogi, we mně wždycky:; se množí.

3. Popřeg mi ó GEjissi, ať twá smrt mne wždy těší: A twé předrahé rány, ať mne w zarmutčech brání: Bych tělu, světu, dásku, posylněn milostí twau, obporowal sylně, té milowal:; wždy vprjmně.

4. Ach! můg Páne GEjissi, pomoz lečavé dussi: Ty gsy se pro mne rmautil, krwarým potem potil; abych gá w twé zásluze, radowal se na dlauze, když

mne trápí tůze, tá duchowanj:; má nauze.

5. Pro mnes na smrt odsauzen, abych byl wyswobozen: Pro mnes vkřížowaný, bych nebyl zatracený: A protož wěřim pewně, že mne spasyš konečně, a po smrti časné, dáš Kráslowstwj:; mrtě věčné. Amen.

(179.)

Dee nebeský Syna maže gediného, aby služebníka hříšného, vyplatil, dal za něho.

2. Welmis zhřešilo wsecko lidské pokolení, nemohlos dogiti spasení, pro těžké zavedení.

3. Protož pracowal Syn Boží wšylně pro tě, nesmrtebný zgemil se w světě, chtě k sobě přigiti tě.

4. Předivná milost gest nasseho spasytele, trpěl na Dussi y na těle, chtě nám pomocy cele.

5. Král sláwy nasse neduhy wsecký wzał na se, aby nám zdrawí wrátil zase, hněw Boží na nás zbawe.

6. Takž hlawa krásna An-gelstym duchům předivná, ostrým

ostrým trením byla zbodena,
o přetěžká fortuna!

7. Dvār vslechtílaŭ,
nadewsecký lidké syny, v-
ědaly hrěšníkú sliny, to
wsecko z nassí winy.

8. Dři genž twidj wsecko
gasněgi než slunce, potom
řwji žalěwaly se, a zatmí-
waly tějce.

9. Slaup Eterijz wisseck o
gdržuge, i slaupu přivá-
zán, metkami a řemenjin
vmrškán, y po wšem těle ze-
drán.

10. Od noh přesvatých,
až do vrchu geho hlavy, na
všem těle nebylo zdraví,
všecko zbroceno krmí.

11. Ty ruce kterýmiž mo-
cné divy konány, bolestně
na kříži proflány, pro nás
hříšné Křestany.

12. Vši rozkošné, kte-
réž přivýšly slychati, Ange-
ly přěsladce zpřivati, slyš-
se již rauhati.

13. Vsta kteražto řazde-
ho maudrosti včj, napáginá
gsauc octem a žlučj, gať se
hořkostmi mučj !

14. Beránek Boží čistý,
pokorný, bez přehy, bílý
gš, trpěl pro naše hřích,
gato ovesčka tichý.

* 15. Aby gaš newinný,
pro náš vmiřal přetežce,
dobřymage ztracené owce,
aby gi přiwedl zase.

16. To naderosfečny di-
ron bylo negdimnégssj, že
před Otcem Syna tak mu-
čej, to wida Otce mlčej.

17. Tuż pronieś ostrę
meć matkę płać boleści,
gegię sędce truchło w żal-
ści widać Syna w wyżłości.

18. Při vnučenj twěrnj
žalost mnohau měli, Dwoce
Pashyre opustily, potěšeni
stratily.

19. Všetko stvorení li-
tovalo stvořitele : běda
mu kdož ho nemiluje, ne-
dugdet s nim veselé.

* 20. Jeruzaléma, to
gest, ty Křesťanský lide,
křem svou Syn Boží vy-
lil pro tě: Ach milujž své-
ho chotě!

(180.)

S Weliká milost Syna
Božího, ráčil to světe
trpěti mnoho, pro náše spa-
sení, a tak nás zprostil, vě-
čného vězení.

2. Eſa nepřemožený
dal se geſt giti, poljbenim
Gjdáſs vſá;al, třidcet ſtrj
brnjch

brných vzal, železe toho,
potom se vtvářal.

3. A když sau geg v mē-
zenj swēt mēli, tu některj
před nim padali, a řkauč,
zdráv buď Králi, posinjwa-
gic se, genu se klaněli.

4. Tys ten křesť slyšitel
nám chrám zrušiti, a ty
mocný ve třech dnech jiný,
z novu vystavěti, y hned nám
hádek, kdo tě bude bít.

5. Děi zavázali, polieko-
wali, a řkauce, zdrám Králi
negmocnějši, na tebeť češ-
flusši, celau noc tě trápje
drahš GEjšši.

6. Ku Pilátovi geg na
odsauzenj, newinného s hlu-
kem přivedli, nechť od-
sauditi, wida newinného,
chť propustiti.

7. Židé volali řkauce bez
messkani, dán bud katium
f vřijowani, propust nám
z wězení, Barabasse, a v
řrijug Gcisse.

8. Křem geho na nás,
y na náffe syny, nebude
zahľazen bez winny, neb
městech, to městěčkách, řá
zal mnohé bludy, a swodil
lidi.

9. Korunu tino mau mi

in hlatau wtjssli, až do mozo-
ku ostře pronikli, ždrám bud
mistrě, řkauce, a převrtně
geg fortunugice.

10. Po newellé chvilí
krýž naň wložili, gehoť něsti
pro své bolesti, nemoht gsa
žtrápený, Šimon mu po-
máhal, gsa přinucený.

II. A proutaným dě-
rám nemohl dostati, tu w
něm kosi, žily třesícey, řdy
dotahovali, moha vjiti, rá-
čel podstaupiti.

12. Tu wiſe na Frýži mi-
ſh Syn Boží, Octa s zluč-
mu podávali, pil nápo-
protivný, politu-
hříšnější tím winný.

13. Zjřem matku swau
an pláče truchlivě, včedlnj-
ku swému Janowi, tomu
gi poručil, zwolaw : Eli,
Eli, dussi wypustil.

14. Bož geho kopim ote
wřel přestřím, geden ry
tjř tu přistlogič, řdy gř
Boha Otce, prosyl, aby
wřal dušř sãm w swě ruce.

15. Slunce se zatmělo,
škále pukaly, z hrobů mrtví
vstávali živi, vidauce z ži-
dů mnozí, věřili že přije-
mán Syn Boží.

16. S

16. S domolením Pilá-
tovým; Kríže sňat, v rau-
cho lněné geg obvinuli, s
ním se objrali, patřice na rá-
ny, žalostně plákali.

17. A ten Jozeff z Ary-
mathe tělo, kteréž za nás na
kríži pnělo, položil v hrob
nový, kterýž gest sobě byl
vytesal z skály.

18. Než třetí den minul
od smrti geho, mocný Pán
Bůh Království svého,
vstal již nesmrtebný, v
nebi kraluge, a v zemi pa-
nuje.

* 19. Vmučení Páně
pamatujce, gemu srdečně
děkujce, tvou zachovegme,
a tak s nim věčně v rado-
sti budeme.

(181.)

Pamatujmež vsicknj
wěrnj, Syna Božjho
mučení, žalostj naplněné.

2. Do pro násse nepravo-
sti, hřichy a pro mnohé zlo-
sti, Adamem vvedené.

3. O kterak welni strá-
penj, pro nás od Boha ra-
něnj, byl gest v opustěnj!

4. Genž hřichy světa na
se vzal, a swůg život za nás
wylal, byw sám wjdny
bez winy.

5. Kdo nebude děkova-
ti, Pána swého milowati,
w takowém potupenj?

6. Pro hříšný newin-
ného, y nad Angely swaté-
ho, w nepravém odsauzenj!

7. Genž pro hřichy lidu
swého, trpěl tak mnoho hoř-
kého, bičován y vplwán.

8. Gehož s lotry kríže-
wali, vsicknj se gemu rau-
hali, až gest y zamordován.

* 9. Ty nuž milostiwj
Pane, degž at nám w srd-
cích žustane, pamět twého
mučení:

10. Kacíž srdce zapáliti,
by tě wždy mohlo chwáliti,
pro také dobrodinj.

11. Neb sy na swět z ne-
be zstoupil, by služebníka
wystoupil, swau smrtj smrt
zahladil.

12. Skutky dáblowj by
kázyl, a nepřjtele porazyl,
wssecky wěcy napravil.

13. Naprawugž nás z
swé milosti, zbaw hřichů y
každé zlosti, pro drahé za-
slauženj.

14. Kryste, řdny bude-
me mřiti, rač nás pro swau
smrt přigiti, do zboru An-
gelského.

(182.)

(182.)

Mět gest Studnj, z nichž
spasenj, pokoj, radost,
život, moc teče k mně, v
stawičně, a w den obracj
mau noc.

2. Ty **G**ejšši, sám pra-
men gšj; studně paš gsau
tvé rány, odtud sobě, ga k
potřebě, vmjm brát potě-
šsenj.

3. Deg mi prosym, ať
wždy nošym, tvé muky w
mé paměti, a tať dáblu,
ani tělu, nedám se podvá-
děti.

4. O newinný, lásky
plný, a radostný Beráňku!
Vezmi hřích přeč, srdce
vleč, a bydlj w něm gať w
stáňku.

5. Tať se stane, že zde
stastně, vmrauce tobě na
čest, žijwať budu, w pro-
střed lidu, twého, Doko-
nánoť gest.

(183.)

G. Teď ga zde bjdny čerwjček.

Pohled na Pána **G**e-
jšše, pohled ó Křesťan-
ská říše: Gať wzdychá na
kříži smutně, gsa zohaven
převkrutně: Wše snáššj z
pauhé milosti, pro náše o-
havně zlosti.

2. Hlava, kterauž An-
gelé ctj, mezy lotry gest be-
ze cti: Trnjm ze wšech
stran zedřená, twať pať ge-
ho vplwaná: Gestot gest
Pán ten gediny, krásněgšši
nad libšké syny.

3. Děi nad slunce gasněg-
šši, w smrti gsau y hned
temněgšši: K bjdny pať
náklonně wšši, křyššich chvá-
ly etných duffi: Naplněné
gsau ráuhánjm, a bezbož-
ných vtrhánjm.

4. Wša sladká a milo-
stná, genž potěšsenj rado-
stná, předkládaji a nás wj,
ztrnula Octem a žlučj:
Kuce gimj sine stwořeni,
gsau w bolestném roztazenj.

5. Mohy před nimj pa-
daji, swatj křžj geho wžy-
wagi: Wj gať sau od zběri-
litě, na kříži hřeby rozbité!
Čelo, chrám Božstwj sla-
wného, došlo mýsta oha-
wného.

6. Duffe geho ta gediná,
wyprahla gaťo střepina:
Wšy gi drawj obškočili, a
meče k nj obrátili? Gaťo
w temnostech pekelných, o-
kusyl muť hrůzy plných.

7. Přistupme srdcem
swým

svým blíže, a slyšme co
mluví; řiže: Ať dý, kte-
říž tu chodíte, a na mě b-
dy hledíte: Právtež, měl-
li kdo bolesti, gakž já teď
musím nésti?

8. Dále ta slova vypu-
stil, Bože proč sy mne opu-
stil? Srdyjs se mne Sy-
na tvého, a slova naríkáni
mého: Ať já čerw gsem,
a ne člověk, pozoráť toho
každý wěť!

9. O! předitóně poníže-
ní, o bolestné vmučení!
Tuť se znáti může došli, co
Bůh gest w své spravedl-
nosti: Neodpusťl Synu
svému, přimluweny poní-
ženému:

10. Pamatujmež wšs-
chni na to, neníž za nás dá-
no zlato: Ni krew člově-
ka prostého, než krew (hle!)
Syna Božího: Ten pla-
til čehož neaupil, aby nás
winné vykoupil.

11. Prácn sme mu způ-
sobili, a geg hříchů obtížili:
Wzdalmež se tehdy gíž hří-
chů, slojz obzerstwj, lež, pš-
chu: Nečřížugmež geho-
wice, žádosti těla činice.

* 12. GEjissi přikazate,

li, GEjissi Wylupiteli:
K tobě pomocníku svému,
za nás vkrížowanému: B-
tiskáme se společně, wěřice
w tebe srdečně.

13. Wzdraw nás bjdné
Křestiany, skřz své swaté
drahé rány: Swau křwj
objavugich, a wšsechném
postacugich: Nac nás pa-
dlé objiwiti, a sobě sam o-
čistiti.

14. W ruce twé se po-
raučíme, w žiwotu, w
smrti, prošme: Bud nám
hřisňm milostiwý, o GE-
jissi dobrotiwý: A tak nás
w paměti mage, přived do
wěčného ráge.

(84.)

Wtolesko bez wadněnj,
K křwtku plný sladkosti,
rági nám jas otměrený, po-
přeg mi to z milosti: nechť
Dusse má co wčeličty, rá-
hne zafft z ran twých ruzičty.

2. Zafft u tohoto žádám
sy, wraucně geg hledám so-
bě, neb on wdeluge moey,
Dussi mé w gegi mřlobě:
protož beg mi gak wčeličty,
táhnaut zafft z ran zc.

3. Wůně gegich ta pře-
drahá, gest wůně f objime-
ni/

Handwritten note in cursive script:
Mel. Mir nach Christi
Christus unser Herr

nj, zahánj ged, spij Ducha, be y země, wisse to chce sná-
prně pudj šlořečenj; degj šet pro tebe, ó hřjssnj člo-
mi tedj, co wčeličj, táhnaut wče.
zafft z ran 2c.

4. Srdcem, s ošj se bli-
žim, ge tišy krát polibiti, o
degj mi gen wstawičnē té
milosti zajiiti. By Dusse
má co wčeličj, táhla zafft 2c.

5. D! gač sladká gest ta
rosa, gač libezná mé Dussi,
a gač sladká gest pasywa ta,
tomu kdo gi okuší; ó degj
mi, gačo wčeličj, táhnaut
zafft z ran 2c.

6. Wem srdce, wem mysl,
y co mám, tělo, dussi, ža-
dosti, wem cele přně, ať nic
nemam, deg mi gen to z
milosti, ať mohu wždy, co
wčeličj, táhnaut zafft z ran
třjch rúžičj.

(185.)

Gafo: Smátný čas poslednj.

SMutný čas nyněgšj,
pomazj člowěce: nech
swětšké rozkošse, a obrať swé
srdce: Pomni na smrt Pá-
na swého, že netrpěl pro gi-
ného, než pro tě samého.

2. Wegdi do Zahrádky,
gač se w křwi potj! Žalo-
stně wzdpehagic, wida ka-
lich smrtj: Pán mocný ne-

3. Pohled a ohlídás,
tam Sidásse zářde: Gač
žástup wede, na Pána GE-
žisse, dal se giti a swázati,
gen abys byl wděčen smrti,
ó člowěce bjdny.

4. Pohled gač ho wedau,
k Annášowi slému: Dúže
swázaného, Pána newinně-
ho: Poličj, též wplwání,
rád snášj pro twé spasenj,
hřjssniče přebjdny.

5. Sje gač ho bjčugj, též
y korunugj: Že mjsa cele-
ho, na němž nišdež není:
Krew oči y twář zaljwá,
wzpomeň na to dusse wěr-
ná, nebs sy ty tjm winná.

6. Pohled gač gde z mě-
sta, na mjsu poprawnj:
Pod křížem padage, gfa
wsecken šwápenj: Giž
podstaužil smrt newinnj,
ty gfy winen hřjchj swými,
hřjssniče přebjdny.

7. Protož ó hřjssniče, wi-
dauc Pána swého: Na kří-
ži wkrutně, pro tě rozpiatého:
Litug a plač, čiň pokánj, do-
kudž čas máš smilowánj,
tak dogdeš spasenj, Amen.

(186.)

(186.)

S Krýžovaný, gá žádám,
v tvé se s tebau spo-
giti, bych mohl, (to za chl
posládám) vjítu tvé smrti
dogiti. Ach jižním y taužim,
a gen s tebau chcy vkrýžo-
vám býti, ó můg GEjissi.

2. O! by se této smrti
tvé srdce y svědomi vgafo,
tak aby tvé, gať vlastni
své, zásluhy Bohu předklá-
dalo; O! jižním y taužim, zc.

3. O! kž zákona nucení
vmějti giž se cele snažim, a
gha toho obtížení, gať co
vyšho sobě wážim: Tak
jižním y taužim, a gen zc.

4. O! abych s tebau, své-
tem, se gať vmýragich roz-
laucil, a to co gemu libež-
né, za mrtvé věcy držet v-
čil, giž jižním zc.

5. O! kž Abama staré-
ho horlivé a stále křizugi,
ať mne zlé žádosti geho od-
sawád wice nesuzugi. Wždy
jižním zc.

6. A tak mi ó můg GE-
jissi, w tvé smrti deg spo-
lečnost mji, a tím spúso-
bem mé hříchů, zákon, svět
s tělem potlačiti, wyslyš
mé žádosti, a deg to co chcy,

ať gsem vkrýžován s tebau
GEjissi.

(187.)

Gafo: **Bože w své přchlivosti:**

S Mučení GEjisse, dra-
hé geho rány, gsau
tázde wěrné Duffe, milé
vzdrawení; O přestaň giž
hřessiti, člowěče Křestanský,
neb máš z hrobu přigiti ke
Křurim angelským.

2. GEjiss do zahrady
wffel, w smutném křtaltu
welmani, dílo s modlitbau
začal, poklekl na zemi, du-
sse geho až k smrti, byla
zarmaucena, wí; do gaťe
těžkosti, se pro té wydává!

3. Modlete se, dj GE-
jiss, bysšte nezauffali, Duch
gest hotow wzyti křiz, tělo
pať nesmělé; Modlitbau
wisse začíneg, bys měl we
wšsem štěstí, naduté se nestá-
wég w věcech nad možností.

4. GEjisse Angel těsil,
f gehož poručení, stogi wždy
f službám w říši nebeské
lár ten etný; když čas přig-
de skonání, syliž mne twúg
Angel, by mne w ten bog
poslednj, strach smrti ne-
porčel.

5. Krwawý Pot GEj-
sse,

L 2

ffe,

sse, geho předěsni, gest
kaupel wěrně Dusse, tru-
chlosti zahánj. O člowěče
nezauffeg, pro hřjch swě
sobě, než w Krysta Pána
dauffeg, genž tě obmyl sobě.

6. Gidás sstným polj-
benim, zradil mistra swého,
wssal geg Bůh přitelem
swým, gmenuge, zrádného;
řdyž y tebe zrádný swět, chce
swau sstj sflamati, dobrým
zlě odpłatit, hled, budeš
wítězpti.

7. Zčebnıch wtekli od
GEjisse Pána, y Petr před
tim směl, wřazal mu žada;
Bůh trpělivě dostal, wsse-
čo podnikage, by mně, to-
bě, pomáhal, stále oroduge.

8. GEjisse gsau bez wi-
ny, w zahradě našli, ti
genž byli wsslani, wkrutně
swázali; řdyž nás zlostný
nepřitel, chce hřjem zma-
zati, ty genž gsy lidšy Přj-
tel, swobodu rač dáti.

9. Posměch, swědectwı řř-
wé, od žoldnérů bitj, snášj
Bůh dobrotivě, gsa od hřj-
chu čistš. A ty člowěče hřj-
snš, rmautjš se až k smrti,
w čas přenásledowánj,
řdyž tě chtj gmatı?

10. Petr zpět nepomy-
slil, mistra swého zapřel,
wssal řdyž Pán na něj pa-
tril, až se w slzách zawřel:
GEjissi popatř na mně,
řdyž se nechcy káti, probu-
diž swědomj mé, bych mohl
zapřakati.

11. Gidás zauffal pro
zradu. Piláta prosyli, we-
liké množstwı lidu, wřjžug
wolali: ne gen Gidás, než
y gá, mnohau neprawostj,
zradil sem swého Pána, beže
wssj lítosti.

12. Židům gest křew
GEjisse, hřjem, smrti,
peklem; žkus se křestanská
dusse, bys byl toho hoden:
řdyž bys chtěl křew geho,
hodně požíwati, máš z řř-
ce řagichho, slzy wyléwati.

13. Swüg řřjž sám nese
GEjiss, na negž gest po-
wessen, Simon též wzal
na se řřjž, wssal řdyž byl
přinucen. Posylá mne müg
GEjissi, bych nese trpělivě,
cožkoli naložjš mi, posylu
twau mage.

14. GEjiss řdyž gest při-
bitš, na řřjž kterž nese (což
se z podvodu a sstj, stalo
geg nepřátel,). O člowěče
nepra-

nepravý! připogíž se k ně-
mu, bys dosáhl dušičky dra-
hý, vyžneg hříchy gemu.

15. GEgu tvých rukau
rány, také obě nohy, za čty-
řech světa strany, zaplatily
dluhy: Eť nenajdny roz-
díl, milost dosahuge, kdož
gen, byt Řek neb Žid byl,
duchu povoluge.

16. GEjisi pod hlavau
tvau, stogim plň gsa plá-
če, genjs polity krvi swau,
až po nohách teče, tak gať
by se tělo tvé, rozskočilo ce-
lé, toť gest potěšenj mé,
gegž sem hledal stále.

17. Uly GEjiss; Naža-
retu, pravý Král Židovský,
k žádosti svého lidu, vmírá
za vsěcky. Nechceš, Žide,
věřiti, w Spasitele svého,
ay gá poddaný býti, chcy
s radostí, geho.

18. Žoldnéri los meta-
li, o pláští Krysta Pána!
marně sau o něj hrali. Ten
svět obryčeg má, každehoť
shltit hledá, kdož se k Krp-
stu hláš, žádného zniku ne-
dá, páľ, laupj, kaž.

19. GEjiss na kříži wi-
š, a za své odpurce, Otce
věčného prosí, wjc nežli za

žrádce; hříchowé geg, člo-
wěče, twogi vsmrtili, od-
pros twému přimluvcy,
buděš gemu milý.

20. GEjiss wse w Pa-
měti měl, w poslednj hodi-
nu: Y na swau Matku
pomněl, poručiv pěstounu;
člowěče, dům zporádeg,
Boha, libi milůg, Ducha
Bohu poraučeg, smrt tě ne-
zarmučeg.

21. Pán GEjiss Lotru
svému, rág věčný otevřel,
kterýž byl řeč k němu, a-
by na něj pomněl; také
člowěče y ty, pomni, a pros
Boha, by tě měl w své pa-
měti, když gde bída mnohá.

22. Lotra, gehož neseš-
stí, na smrt odsaudilo, pot-
čalo nové štěstí, Bůh geg
wzal za svého. Twá me-
tla, milý Zobe, kterauž pod-
stupugeš, w tom gen pro-
spívá tobě, že gi s Krystem
neseš.

23. GEjiss wolá: Bo-
že můg! Proč sy mne opu-
stil? Na mne dotírá hněv
tvůg, gegžs na mne dopu-
stil. Y ty w mém rozjweg
kříži, Pána Boha svého,
spatříš

spatříš geg to každé rízi, sobě přítomného.

24. GEjssi dali piti, Rnjzeti pokoge, Rdnj gest ja-
čal žijiti, žluč mýšso nápo-
ge, Rdnj nauzy, ó GEjssi!
jde snássi pro tebe, rač
občerstvit mau dussi, při-
poge gi k sobě.

25. GEjss dílo doko-
nal, spasenj nasseho, gafi
Duch skrz Proroky psal,
netřeba ničeho. Neplac!
GEjss svým dílem, rág
tobě zaslaužil, by nebyl
mým podílem, gi bych ja-
hynul byl.

26. Zvolals k Otcy, GE-
jssi, mage skonawati: po-
raučimj to ruce dussi, ó rač
gi přigjeti! Dussi swau
Bohu budu, stále porau-
četi, tamt nebude mít bjdu,
ni odpor snáseti.

27. Rdnj dokonat slova
ta, hlauvy své naklonil,
pospušim žiwota, kolena
swá sklonil. Chee skusseti
prosby twé, a té obgimati,
bys mohl žiw býti wěčné,
geg ošlawowati.

28. Tuť se slunce zatmě-
lo, a země se trásla, až se
stále trhálo, mrtwá těla

wstala; Rdnj Pán GEjss
gsa mrtwých, mocně dawy či-
nj, čím více giž gsa žiwých,
to wěcném ošlawenj?

29. GEjss byl muž ná-
božný, Syn Boha wěčné-
ho, gafi Hegtman také gi-
nj, swědčí o něm mnoho,
genj se to prsy své bily, pře-
stanauc hřešiti: Ten genj
k pokání chli, deg se sem
nagiti.

30. Geden rytíř rauha-
wý, mage kopy to rukau, ra-
nil geho boť prawý, to tom
welikém hluku, odkudž hog-
ně, krew, woda, tekla ať
na zemi, by muž y také je-
na, dosáhli spasenj.

31. Mrtvého giž GE-
jisse, do hrobu wložil, by-
chom všili skřisse, Rdnj by-
chom zemřeli; takéť gá, ó
GEjssi! to hrobě nežišta-
nu, než Rdnj přigdes s swau-
čissi, z hrobu swého wstánu.

32. Giž k spasenj GE-
jissi, přigdu skrze tebe, nebs
swau krewj mau Dussi, rač
čil obmyt sobě. Protož wě-
čných posladil, to té nebeské
čissi, wěčné požíwat budu,
s tebau, ó GEjssi!

33. GEzu twé vmučenj,
a twá

a tvá snít bolestná, tvé
rány, wysinjivánj, gsau gi-
stá rozkoš má, řduž ge so-
bě rozjimám, gsem plný
radosti, že w nebi přibyteč
mám, na věčně ročnosťi.

34. Očisť si genj s m po-
fogi, fkonal jím gfa měně.
W poslednjm s smrti bogi,
F tobě se srdečně, vřijám
sinrcy svému, ó řbyž gen-
tebe mám, a drahau jástu-
hu tvaou, wje sobě nežádám.
Amen.

(188.)

S Mučení našeho, Pá-
na Jezu Krysta, wa-
ždého wěrneho, wděně
mysl čistá, wezma před se
bolestné, geho swaté rány,
kterýmiž wylupowal, náš
hříšné křesťany.

2. Gějš od swěho D
ce, na tento swět wysšel, a
by shledal swě Dwoce, pro
čterěž byl přišel: welm
ge zamilowal, až za ně swau
Dussi, na smrt přetěžkau
wydal, ten Pashyr nelepši.

3. Gēiſſe Gidāš pro
dal, ; ſlė penėz chtiwoſſi
Būh Dtec Syna wydal
; welikė miłoſſi : ſidė geg
dali pyſſnė, ; jėrwistiwė ſlo-

sti: Ván se vydal za hříšné, a spasení žádosti.

4. **G**ejš prim večerege, seděl se dvanácti, tělo, křem rozdilege, netagil své lášty. Rázal pamatowati, sirté ji- wota swého : chčegamež wotom poslauchati, **G**ejšse mišého.

5. GEJŠ do zahrady
rosel, s stvými včedlníky, a
tam přenávamně mdlel, s
těžkými jármutky, Erwarv
z něho šel pot, že giž měl
trpěti: sud mřá duse, twüg
choť, co ráčil pozměti.

6. GEjisse milostného,
Edyž zli židé gali, beránka
neminného, by obětowali,
obě ruce svázali, Pánu ne-
besnému, krutě s ním naklá-
dali, poňog nebyl gemu.

71. G. Jis Ednj poljček
wzal, w sñni v Annasse, od
tud k domu Biskupa, weden
Kaisasse : tam mu žide ne-
wernj, oči zawázali, pligi-
ce nan mizernj, hádati kázali.

8. Očijšše katium dali.
tuze swāzaného, f. slauptu geg
přimāzali, tať obnaženého, v.
frutně ho zmrškali, až se krew
wylila, podstaužil težké rā-
ny, pro tě, Dusse milá.

24

9. 36

9. GEjīs gsa vbičowan, měla, w těch geho vsko-
na stolicu wsazen, trnjam byl
foruowan, posněšně obla-
čen, hlawa geho hluboce,
tjm žbodena byla, až krew
siratá welice, rosectu twár
polila.

10. GEjisse Pilát wy-
wedl, welmi žtrápeného,
negeden se podivil, pohle-
dew na něho, tak byl hro-
zně žtržněn, až geg sotwa
znali: gessťe ten lid sselený,
vkřijug, wolali.

11. GEjīs z města wy-
wedn, nesa křjž na sobě,
klesal gsa gim obtjžen, w
swě přetěžkē mdlobě, známj
geho z daleka, tomu se dj-
wali, že potupen od swěta,
žalostně plakali.

12. GEjisse křjžowali,
w geho newinnosti, ruce,
nohy probili, měl mnohé
bolesti, chtěge tak wykaupi-
ti, tebe Dusse milá: o
nechtěgž wje hřessiti, buď w
něm wjzdech žiwa.

* 13. GEjīs s křjžem
wydwožen, žily se trhaly,
roztaženjm tak sljžen, až w
něm kossi prahly, Matka
když geg widěla, na křjži w
bolestech, náramnou žalost

měla, w těch geho vsko-
stech.

14. GEjisse mezy lotry,
když vkřjžowali, žločincem
geg z potupy, žlostně nasy-
wali, rauhagjee se gemu,
že sobě pomocy, nemůž, an
rád giněmu, pomáhal dnem
noč.

15. GEjīs Otcy modlit
se, za swě křjžowniky, lotra-
w pokání slyše, y giné hři-
ssjky: a když rosecto do-
konal, swě hlavy nakloniw,
Dussi swau Otcy oddal, z
těla gi wypustiw.

16. GEjisse žtržněného,
stworēni želelo, Pána swě-
ho milého, welmi litowalo,
klunce se gest jatmělo, z
křimdy swého Pána, s hro-
znjm žemětresenjm, puča-
la se štála.

17. Cy každá wěrná du-
še, genž milugeš geho, o
nekřjžugž wje w sobě, spa-
sytelē swého: Běda kdož
hřessi směle, a přesiati nech-
ce, křjžugeš spasytelē, a ja-
hynē težce.

* 18. GEjissowo muče-
nj, wždy w paměti mēgme,
a w něm swě wykaupenj, do-
slatečně žnegme: hleďme se
nacházeti,

nacházeti, w geho wčastno-
sti, budemli s nim trpěti,
budem s nim w radosti.

19. Kryste pro twé trý-
znění, vmučení twého, po-
srti k sobě wezmi, do ráge
wěčného, zbavě nás mu-
pečelných, y geho žalosti, po-
přeg rozkošji wěčných, s se-
bau na wyšosti.

(189.)

G. O dni smutný, přežalostný.
Zdráv buď předrahý
GEjissi, Spasiteli
nemilegšji, hle tělo twé ob-
nažené, a na kříži roztaje-
né: Deg nám twau milosti
poznati, w té milosti deg
skonati.

2. Zdráv buď pokrme
Angelšty, w němž gest sřy-
tý chléb nebšty, plná stu-
dnice milosti, lékařstwj ne-
smrtedlnosti: Deg nám 2c.

3. Hle my k tobě přichá-
zíme, odpust, odpust tě pro-
šme, w tobě swau naděgi
máme, nemilostiwěgšji
Pane: Deg nám 2c.

4. O! gať gfy štadť ja-
gistě, kdožť okuší, GEju-
Kryste, w pobožné myšli ži-
stáwá, w tobě y vmějti ža-
dá: Deg nám 2c.

5. Wůně twá libezně
wonj, y smrtedlný nápo-
gog, nápo-
gog žiwý, kdo okuší, ten do-
bře wj: Deg nám 2c.

6. Gsauce w kříži na tě
patřim, a welice srdcem ži-
ním, k tobě wolám ač ne-
hodný, přigmi nuř Pane
mé prozby: Deg nám 2c.

7. Zdráv buď Passhři
wyborný, při své srti v-
natwený, kterýs na dřevě
położen, nad mjr vřutně
roztážen: Deg nám 2c.

8. Takš se štědre wynas-
ložil, bys hřisniřy wšecky
spasł: Gotow sy byl do-
brým y zlým, pomáhati y
neroděčným, řdy by twau
milost poznali, w nj do sko-
nání trwali.

9. Takš potlučen, takš
potupen, pro mně na kříži
vmrtwen, hlawa trnjm
probodená, a třtinau gest
potlučena: Deg nám 2c.

10. Wšsemohaucnost ne-
skonala, o wěc diwná ne-
slychaná, kdo tě pro kásku
takowau, wzhledáwá spa-
sytelnau: Deg nám 2c.

11. Zdráv buď Bože
spasenj mé, GEjissi kaska-

mně Pane, deg mi život či-
stý věsti, pro tě mnohau
neřeš něsti : Deg nám 2c.

12. O srdce štadké milo-
stné, vyčisti srdce mé neči-
sté, a w marnosti zatvrdi-
lé, včiči pobožné, báglivé :
Deg nám 2c.

13. Deg srdce srdcem
spogiti, s tebau GEjissi
prohnati, hned gest srdce,
srdce rovné, gestli mé bude
prohnane : Deg nám 2c.

14. Diky wdávám GE-
zu. Kryste, za vykaupti
přegisti, kterés mně skrz
tvoau sirt drahou, proča-
zal, zajeauc vraha : Deg
nám 2c.

15. Při hodině smrti,
dusti, přigmi k sobě s GE-
jissi, a když wygde z těla
mého, warug gi od wšeho
zlého : Popřeg twého smi-
lowání, y věčného králo-
vání, Amen.

(190.)

S Přiveg gajst Křestan-
stý ke cti Kněz věčné-
mu, Pánu negdůstlogné-
ssimu, kterž gsa Synem
Božim, ráčil tělo přigiti,
chtě se w něm obětowati :
neb Otce od nás obětj gi-

ných, nechťel přigiti za
hřích.

2. Protož di, an Bože
gduť, tělo sy mi připravil,
abych w něm vůli twau
zpravil : w kterémžs ráčil
složit postlad smění svého,
swatostj naplněného, pro
kterž ge sobě oblibugeš,
obět z něho miti chceš.

3. W nassem těle neby-
lo té Božské spravedlnosti,
ale žalon nepravosti. Pro-
čež galo nečistá obět gest po-
tupeno, Krystowo pač obli-
beno : neb w Panně poča-
to Duchem swatým, w ge-
dno spogeno s Božstwim.

4. Co wsselikau sprave-
dnost zachowalo vplně,
winitr žewitr Otce libežně,
neměti ho z čeho žádny, ni
nepřitel winiti, ráčil se tať
w pravdě stwiti : sám ge-
diný bez hřichů nalezen,
protož k oběti hoden.

5. Ny tot Beránek Bo-
ží, ničimž neposkvrněný,
we wssim od Boha žusse-
ný : genuž Otce swědectwí
stomy, skutky, wydawal,
náramně geg oslawowal,
čka, zaljibilo se w něm dusti
mé, onť ospravedlnj mnohé.

6. Do

6. Dobrowolně newin-
ný k mukám hořkým při-
staupil, žádný ho k tomu
nenutil. Tak se genu li-
bilo, vůli Otce plniti, hř-
chy naše na se wžiti, pro
něž na dřevě kříže umrtwen,
byť hříšník byl obživen.

7. To zvláštní přiká-
ní od Otce svého přigal,
aby na smrt život wydal:
protož jako poslušný Syn
Otce milosného, podstau-
pil kříž pro hříšného, dau-
fage w slibech přewelmi bra-
hých, wydal se w obět za
hřích.

8. Gehožto lid Židow-
ský, s pohany křizowali,
křew newinnau wyčewali:
čehož každý věasten, téhož
gsa přirození, z kteréhož
gde zlé činěn: nemůž se
gich w tom žádný oděšti,
a tjm twinen nebíti.

9. Všicknj Krysta kři-
žugi, kdož gsau w hřichu
zrozeni, težkét gest to pro-
hřessení, pro něj Syn Bo-
ží w těle musel těžce trpěti,
w ruce hříšných se wydati,
nemohl ginác Bůh býti v-
šogen, ani náš neduh zho-
gen.

* 10. O neshlé tagem-
swj lásky Syna Božího,
Kněze a Krále věčného!
Kteržto mlie za nás Otcy
se obětował, hřichy naše
tak shlazował, gehož obět
přigal Otec za nás, genu
w dědictwí dal nás.

11. Gij nad námi pře-
divně swjřegých kraluge, v-
častnosti swau daruge. Ge-
muž bud chwála w čest, z té
předrahé oběti, gjž sám rá-
čil za nás diti: kterauž my
wzácne připomjnegme, gi
w děčné požjwegme.

2.) W Neděli Kwětnau.

(191.)

Sě té Králem známe,
Spasitelem wznáwa-
me, Kryste, chwáljme,
slawjme, wšeko dobré wěrau
w tobě widjme.

2. Misto ratolesí, sčeleme
swatě žádosti, spasení swě w to-
bě znaje, gjm odjini býti wždy,
chy žádaje.

3. Rozjnuj z milosti swě, w
libu králowstwí swě swatě: ō
deqž příchod slowu swému, po-
jehnaní přisluhowaní twému.

4. Králj sám nad námi, gjž
sám do žonání s námi, zablá-
včej

včeni dábelská, obrať k pravdě
a naprav srdce lidská :

5. Mť srdcem y hlaſy, chwā-
lime tě po wſſe čaſy, degž nám
ſe jde hodně ctiti, a po ſmrti do
ſlāwy rač přigiti.

(192.)

S Ebeſký Pān, aby doſāzal
k nám, dobrotu ſwau we-
litau, člowěčenſtwj na ſe přigať,
podſtaupil ſmrt těſkau.

2. K měſtu tomu Geruſalē-
mu, na oſlicy ſe bera, plāce,
an ſe mu čeſt dēge, o ſwě ſmrti
wěda.

3. Po wečeři do zahrady wſſel,
aby ſe Otcy modlil, Sidāſs
nan ſ zāstupem přišel, aby gim-
ho radil.

4. Nedal y hned, Petrowi
tu mſiti, ač ſebe newinného :
moha, nechťeſ geſt zruſſiti, Pj-
ſma prorockého.

5. Gawſſe geho, mēli ſ nim
ſwau wūli, celau noc poličkugje,
čimili gať ſami čtēli, křiwě nan
žalugje.

6. Dſaudiwſſe ho, křij nan
wložili, ſ kotry i měſta wywe-
dli, wkrutnau ſmrt včimili, ſwō-
žiteli ſwěmu.

7. Po ſmrti ten, náſſ wſſe-
mohanch Pān, nemohl pokoge
mſiti, kopim geſt geho boť pro-
ſlān, matka na to hiedj.

8. O! kdež radoſť twā, kte-
raſy gſy mēla, Panuo matko
přecisťa, když ſy geho porodila,
giž gſy žaloſtiwā !

* 9. Wěſſi těm wſſem, genž

wyprawugi, bog twěho wmučē-
nſ, degž gim ať tebe milugi, na-
de wſſe ſwōrenj.

10. Strach, prácy, taťy zar-
maucenj, račil ſy dobrowolně,
podſtaupiti do wmdlenj, to pro-
nāſ, pro křisťnē.

11. Kdyžs pro nāſ račil ſwau
křem prolſiti, podſtaupiw ſmrt
wkrutnau, račiž nám miľoſtiw
býti, když na ſaudu ſtanem.

(193.)

S lāwa y chwāla buď tobě
Králi Křyſte wſkupiteli,
ſebet diſtky w chrāmě wžacně
chwāliſy, ſpaſenj žadagje : ō
ſpaſyž y nāſ !

Tyſ Izraelſký Krāl, i Da-
widowa pokolenj, kterž ſy we-
gměno Boží, pojechnaný, přejā-
dauch Krāl přišel.

2. Lid židowſký tobě, ſ Pal-
mami w ceſtu geſt wſſel : my
tobě kralugjčmu, nábožně a
wdečně ke eti pphwame.

3. Dniť libili ſe : obliſ nábo-
ženſtwj náſſe, miľoſtiwý, dobro-
tiwý, tobě ſe wſſecko dobré
wždycky libj.

4. Slāwněſ přigāť w ten den,
w pátek potupně wywedē : ō
neraciž dopauſſeťti, bychom
prawdu twau mēli opauiſeťti.

5. Palmy ſlali před tě, a po-
tom mrſkali ſau tě : ō Pane ra-
čiž žhlēdnauti, degž nám ſe twě
prawdē neprotiwiti.

6. Oděw před tě ſlali, po-
tom i tebe raucha wžali : ō degž
bychom

bychom to protiwenstwj neruši-
li imě Božské spravedlnosti.

7. Tě za Krále vzali, potom
se k tobě neznali: ō neraciž do-
pauštěti, bychom my měli tebe
opauštěti.

8. Řekli, že wšse můžeš, a po-
tom, že nic nemůžeš: potvrd
w mocy Pane mŕh, bychom my
při tobě vždy stáli byti.

9. Lid ten dobročel, potom

rauhawě zločelil: vchowegž
ducha rauhánj, prawdy poznalé
zlostiného haněni.

10. Degž nám w tě všati, na
lidech nezařlādati, to pro gegich
brzkau plykost, a pro mnohau
welmi proměnitelndnost.

* 11. Buď čest, chwála tobě:
toť Kryste sluffi na tebe: ō buď
vstawičnē dāna, až se y tento nyz
nēgšj swět skonā.

3.) W Zelený Čtvrtěk.

(194.) D Wečer.

Gako: W blahoslaweny člow.

Ežis Krystus pokorny Pán,
přišsed na swět včail nám,
mnoho dobrého, wlašši Duffi,
wolage k wěčnē rozkoši.

2. Ach předivnē ponženi, y
samého se zmačeni, pro hřichy
tworu lidského, tebe Pána pře-
slawného.

3. Neb řdyž neposleže sto-
lil, s swými, gežs k poselstwj
zwolil, dokonaw figuru starau,
vstanowils službu nowau.

4. Wstau od stolu myls swým
nohy, gsa Pán a Mistr dšflog-
ný, sluhám nowého swědectwj,
louage k nim swě poselstwj.

5. Ludys nám wšsechnēm přej-
klad dal, byt se žádný newypj-
nal, pyssně nad swého bližnjho,
wlašši prostjho a nižšjho.

6. Neb se Wšh pyssnym pro-
stwj, modlitby sobě ošklwj, kte-
ré z pých pocházegj, k splněni
nepřicházegj.

7. Ach děfugemet srdečně,

chwálime tě za to wděně, žeš
se tak pro nás ponžil, Dce k
smrti posluffný byl.

8. D deg twého posluffenstwj,
msti pravě wčastenstwj, w po-
čē, lāsce, tichosti, následugje tě
w spřislaosti.

9. Bychom s tebau zde trpice,
swětšē slawy nedbagice, po zde-
šim rytěrowánj, wessli s tebau
w Krátowánj.

* 10. Děfugemet tež s wdě-
čností, že gšy nás z paubē mŕo-
sti, dnešnjho dne minalého,
chrānil odewššeho zleho.

11. Děfugemet za požehnánj,
gehož sme w swém pracowánj,
z twě středrosti dnes vžili, při-
dāwals k tomu y Čhly.

12. A poněwadž o tom wjme,
že častu mnoho hřešime, an,
řdyž čcem dobře činiti, nemů-
žem toho splniti.

13. Protož sužně prosyme,
odpuš nám co řdyž zhřešime,
odpuš nám y dnešnj hřichy,
Čžissi Berāntu tichy.

14. A

14. A přigmi y na tuto noc, náš w swaň Otcomskáň stráž a moc, byt nám dábel šhauffy swými, neškodil chytrosti naši.

15. Degj at bezpečně pospice, me zdravj se probudje, ráno f swými pracem powstanem, a wzdáme ja to čest, Amen.

(195.)

Mla GEJiz Krysť milý spa-
sytel, když poselstwj své
dokonati měl, smrtj swau pře-
těžkau, ja hěichy swěta naň wlo-
ženau, ráčil se přibrati, do Be-
tany tam s swými milými ho-
dowati.

2. Tu Marya sšlechtná žena,
masť drachau, kterauž z Mardu
měla, počtíwě a wážuě, mazala
nohy swatě Páne, wlasj wtyj-
rala, až se wáně po wšem do-
mu libě rozmáhala.

3. Což činila z srdce čistého,
znamenagje smrt y pohřeb geho,
w nž neměl žůstati, ale přestá-
roně z mrtwých wstati: a w tom
masť drachě, w žůstuzě swě, při-
prawiti domu chrlwi swatě.

4. Hned se tu pokrytec ten
zgewil, Gidás, genž dobremu od-
poren byl, taužil že zmřháno,
což (pry) mohlo býti prodáno,
a rozdáno chudým: w tom ne-
chudých želew, ale křisťi měšcu
swých.

5. Neboť geg dábel gž pogal
byl, a sakomau žádostj opogil,
aby swěho Pána, pro mřžkau
křisťi měl prodagna, y smřkau

wu s židy wzał, kterakby ho sa-
měho bez žůstupu gim wydal.

6. Tož byl zwláštňj wědomjš
geho, wynolenj z lidu obecně-
ho, k poselstwj geho wzał, w po-
čet wědomjšů těch dwanať, přj-
telem wčinen, y obecnj měšce
k opatrowánj mu swěčen.

7. A wšsal když srdce sakomě
měl, a nade wšim dobrým se
zapomněl, nie mu reprospěko,
Páne služby, častě wšřahy, žů-
stal w žluci křisťi: Co nečinš,
nenasycenā peněz žádostj?

8. Kolikrát to Pán hořce po-
wj, řka: Je gisť gedn z mās
mne grabj, kterž se mnau spo-
lu, gj, a poživā měho křlu:
blazeněgš by byl takž člowěk,
aby se byl na swět nenarodil.

9. Běda když toho ducha maz-
gj, wčad Apostolskě přigimagj,
w pokrytě twárnosti, pro sakomě
wšřku žádostj, s Gidássem dje
magj, mžbu milugj, pro niž
Krysť nad tebau grazugj.

* 10. Ty Páne Krysťe pády
nāsše, w něž sme přisli řřze sa-
tanāsše, tu sy wylupowal, a mi-
lošti nám zasluhowal, y swě
sprawedlnosti, Bohu Otcy čině
ja kagicých hěichy dosti.

11. Ty nawráceným w šřauz-
šenosti, zaslaužilš tak w sobě
sám milosti, z hěichů wylaupe-
ni, a gisťeho gich odpustični.
Řačiz nám to dati, w tobě zná-
ti, že y wěčně tě w tom poží-
wati.

(196.)

(176.)

An Gějs magē se z toho to swěta bráti, ráčil swan milost vlázati, swátosti nowau wydati.

2. Dokonáwage způsob jako na starého, wečeš Beránka vnoho, pokrnu figúrneho.

3. Aby vědlný geħo f wecem welikým, přislaupali Dněm způsobným, vmyw, wtělnohy gjm.

4. Potom se s nimi posadil hneď za stůl zase, a tu oznámil swého zrádce, čimž gich mysl zdesyła se.

5. A hneď důstogné wěcy chě vystawowati, počal gest; do nebe wzhledati, a Dny dělowati.

6. A wzaw hlěb do swých rukau přenegdůstogněgšich, aby pamět diwných skutků swých, zjedil nám spasytelných,

7. Dobrořečil, lámal, vědlněm dáwage, a to gest tělo mé, hlásage, genž se za nás zrajuje.

8. A potom kalich w ruce swě ráčil tež wzteti, o něm, to gest

krw má, prawiti, gjž mám za nás wyliti.

*9. D přehluboká gest milost Pána našeho, abyhom byli z těla geho, dal se w pokrnu samého!

10. Wzaw naše tělo, bratrem našim gest učiněn, w němžto pokrnu prawý způsoben, gjmžby wěrný byl syen.

11. Swan předsław krw z swěho těla důstogného, na křiži wylitw za hějsného, dal se w nás pog samého.

12. Gěgj w zahrade padaly krupě na zemi, kdyz Pán vmdlewal gsa w modlenj, w welikém zarmancenj.

13. An Beránků krw před zhaubečm zachowáwala, a Džkupi poswěcowala, swatyni otwórala.

14. Mnobém wje figúr zálonných prawda hotowá, poswěcuge nás Krow Krystowa, gaž swědeč Boží slowa.

*15. O Pane Kryste pro nezwinne vmučenj, dež nám swan krw očistěn, wšech hějsů f odpustěn.

4.) W Weliký Patek.

(197.)

Ach čas smutný, ach dni gal noc tmaw, w němž Pán Gějs na křiži rozpiat vmjra, tělce zraněn, ten Bůh člowěk prawý, tak swau krw hějs Duse nášj zjra.

2. D! bjdný staw, ō život st

plný, ō sauzenj, genž pro nás w swěte snášel ten Pán swatý! náš spasytel milý, by swau smrti, nám život wěčný našel.

3. D! zahrada, destěm krwe škropená, w nž se Gějs spasytel swěta potil, ach rozmaž to ty Dusičko wěrná, té tim

hledat

hledal, gjž šábel to peklo wso-
til.

4. D! ctuá hlavo, gals tež-
ce hraněná, gal se truj w twé
swatě mozký wějško, slinami
twár wšetea johaněná, rauchó
f ráuám tēla swatěho přišlo.

5. Wšafš tak nedbal na tēla
trápenj, hějchůw wazby, nímž
tē žly swět swázal, wějšš tobě
tishčrát sauzenj spšsobilý, wšš
tējšť hějch dokázal.

6. Gals se modlí? Š Dčē
mūg mīš, možněli gest, nech
mne ten kalich mine, wšaf čín
gál chces, rád plnīm twau wū-
li, ať zemrauc, twá rada wē-
čnā nemine.

7. D nesmírnā ctnošť Božšē
pomocy, kterauž Būh sam; mi-
šosťi dáwno složil, tak napra-
wil žlě hějchůw nemocy, do njchž
Adam potomky swē položil.

8. D! člowěče, pýchū twau
marnau slož, w kterěž se swět
tak wšetečně wypoínā, frásu ča-
snau, za minulau polož, y ža-
dost žlau, genž ze srdce wywjra.

9. A pomnij wždy, na smrti
Páně den, w němž Pán ŠEjše
rozpiat na kříži škonal, tak tē
mine, muš pekelných plamen,
gako Būh twūg, to smrti swau
dofonal.

10. D! ŠEju mūg, degž bych
wždy pilným byl, šwálit smrt
twau, kterau sy pro mně šnest,
tak swau smrti, wěčnē smrti žba-
wil, a twau moč do nebe twē-
ho wnešl.

(198.)

Wpenj Pána ŠEjše na Kříži.

Gako: Wólám k tobě Šezu K.
A Š Dčē mūg wzhlednīj z
nebe, žadām tē to mně pos-
třebē, na kříži wišna, neb ma-
šom, pro lidšē zatracenj, ku
špasenj, radīj při mně býti, čdyž
přišla hodina k smrti.

2. Wólám k tobě we dne to
nocy, nemām žadnē pomocy,
welmi ponžen, žawžen, pro re-

3. Gako Beránek newinný,
gā sem vkrějowany, trpim; mi-
šosťi, s tichostj, pro lidšē re.

4. Ruce y noby proklané, nie
neni celē na mně, boš mūg ra-
něnū, proklauš, pro re.

5. Žluc a Dcet mūg nápo-
ge, každy se gen mně šněge,
šotr nāhrāwā, pošmíwā: Pro re.

6. Dčē odpustiž hějšnjšām,
y řemto křějownjšām, neb co dē-
šagi, nežnagi: Pro re.

7. Dčē gā Dussi wyppauštim,
w twé ruce gj poručim, z welšē
auškosťi, z bolešti: Pro lidšē
zatracenj, ku špasenj, radīj při
mně býti, čdyž přišla hodina k
smrti.

8. Počwálen buď Boží Šy-
nu, že sy wzał našš wianu, za
nās za hějšně pněš, trpěl: Že
šdo by w tebe wěčil, ten špasen
byl, a š tebau přebhwal, a na
twěšy se radoval.

(199.)

Š Dčē Pán ŠEjše na kříži
pněl, a mnohē bolešti
trpěl, w sedmi šlowjch se hlāšyl,
wāžmeš

mažmej ge sobě nábožně, chceme-li
aby nás spasil.

2. První slovo řekl sebečně:
Dopust te žbéri společně, Dítě
můg nehmilegši, neboť nemědi
co činj, w tuto chvíli nyněgši.

3. Ahy milost Páně weliká !
ne geduho prořivniska, než wse-
dy chěl žžskati, kterakžby za své
wěřej, neměl se přimlawnati?

4. Druhé Slovo k Matce
mluwil: Teď Jan, kterýž se

mnau wždy byl, chělž ho za
syna msti, a k Janowi: Teď
Matka twá, hledjž si opatřiti.

5. Ahy milost Páně weliká !
trápenj mže wšeliká, své mi-
ře měl w paměti, kterakžby ny-
nj w radosti, na ně neměl po-
mněti?

6. Třetí slyšel slovo Páně,
Potr onen po pravě straně: Al-
men gát prawjm tobě, w rado-
stnem nebeském rági, budeš se
mnau w té době.

7. Ahy milost Páně weliká !
přiwínuł k sobě hějšniska, pozdě
se kagejho, kterakžby opustil
časné, pokánj činjchho?

8. Stvrté Slovo geho by-
lo, řdyž mu bolešj přibýlo:
Bože můg, ó Bože můg, y pro-
čej mne tak opustil, Dtcowšj
obljčej twůg?

9. Ahy milost Páně weliká !
že nemage pamocniska, nesinje-
ných bjđ pocytil, aby nás swau
přitomnostj, w pokogi wěčném
žyt.

10. Páté Slovo promluwil
Pán, ssa wniti y žewiti esu-

žowan: Wyprahly we mně to-
sti, snassenim žizně weliké, w té
přetěžké vzlosti.

11. Ahy milost Páně weliká !
aby w pekle přestupnika, ďábel
ohněm netrápil, dychtě po geho
špasenj, žizeň trpěti ráciť.

12. Ešesté bylo gest Kryšto-
fo, to potěšitelně Slovo:
wšestot gest dokonáno, cokoli
bylo k špasenj, lidem zasljbowá-
no.

13. Ahy milost Páně weliká !
že dokonale člowěka, wykaupiť
z zatracenj, y kterakžby kdo řjcy
směl, že na tom došli nenj?

14. Poslednj Slovo na řjži,
powědel milý Syn Boží, wž-
wage Dce swého: Dce můg
w ruce twé swaté, poraučjm
Ducha mého.

15. Ahy milost Páně weliká !
předessel Pán služebniska, gálž
častotráte prawil, aby w šlá-
wě na wšostech, přibýtky nant
připrawil.

* 16. O! milý Pane Gějši,
chwála buď ž šly nehmlyšši, to-
bě, tobě saměmu, žeš pomohl
ohawnau smrtj, pokolenj lidské-
mu.

17. Ty wždycky orodjž za nás,
ty wždycky pamatjž na nás,
poami do ráge k sobě, neopau-
štěj nás, ale chraň, nynj y w
každě době.

18. Degjž ať po tobě žiznjme,
a w twých srdce své těšjme, ža-
sluh dokonalešj, duše naše rač
přigjti, po smrti do radosti.

(200.)

Beránu Boží swatý, w obět za hřích světa wzaty, zabits na kříže Oltáři, k smíření nám Boží twáti: Kterýžs wzal y z nás tež na se, a přeč zanešl winy naše: Emilůg se nad námi ó Pane!

(201.)

Gáfo: **O Těžkosti / o Žalosti.**

Břew drahá, lidka sláwa, kterau z swých rán s bolestí, wylil Pán **G**ejšs mih, za naše mřzkosti.

2. Řeka swatá, nám bohatá, genž Duse naše syti, nemůž be-
nj na světě žádn zdrawj mřti.

3. Zkrop z nj Dussi, můg **G**ejšs, a degž gj spočínanti, řby gj hřichowé hřyzau, nedeg za-
hynanti.

4. Synu Boží, naše zboží, pro mněs snášel bolesti, bych gá byl w tobě finemu, žiwau ra-
tolesti.

5. Tyš Pán swatý, gá pro-
klatý, wšakš klábu w pojehná-
nj, obrátil ó **G**ejšs, snášic po-
haněnj.

6. Budiž tobě, Králi nebe, čest, chwála, děkowánj, žes twau smrtj mau zhladil, a
dalš pojehnánj.

7. Swatý Pane, Pelikáne, degž toho wděčným bři, deg pil-
ně až do hrobu, to w paměti mřti.

8. Tak řby s tebau, gdu do
hrobu, w twém gměnu z swěta
scházým, řřz tě ó můg **A** y **D**,
du nebe přicházým.

9. D at sme tam, kdež ty sy
sám, Bůh wděčný, wděčným Pá-
nem, deg z milosti nám hřis-
šným, žiwot wděčný Amen!

(202.)

Těžkosti! ó žalosti! wče-
hodná litowati, že Boha
Dce mih, Syn gest omuděny.

2. D jármatku, nedostatku,
Bůh na kříži vmřra, tak Krá-
lowitwj nebesě, z milosti nám
dawa.

3. D člowěde! gen hřichy twě,
to wšecťo spůsobili, nebě by sme
wěde pro ně, byli zahynuli.

4. D Beránu! můg ženiču,
wšys w křiwi žmocem, kteraus
wylil na dčewe, pro lidšě spa-
senj.

5. D wšt šladkost, mřj bytnost,
gaks zohawená hrozně! wšecťo
co na světě gest, želj tě pobozně.

6. D twár milá, vřlechlila!
D Synáčku Panenřtj! ua twau
řrew welmi draha, ted patřim
s těžkosti.

7. D! gak slawny, gest po-
wřse dnj, genž rozmazuje sobě,
kterak Pán wěde slawny, gest
položen w hrobě!

8. D **G**ejšs! moc mě dussi,
s pláčem wolám nábožně, deg
at do konce měho, milugi tě
wěrně, Amen.

(203.)

Pán **G**ejšs Beránek swatý,
dyž byl na kříži rozpiatý,
w welké Duchu hořkosti, pro-
mkuwil gestě sedm řłow, po-
wajmež gich s pilnostj.

2. Řeg-

2. Megprvo srdečně zavolať
k Bohu se vrauceně přimlouvaj, za ty křivonijky své, Dítě, nevědi co činí, odpusti jim to a lásky tvé.

3. Při Slově druhém nesmířnau, rozvaž milost prokázanou, k Potru wišehmu s nim, řka: gisté dnes budeš semnau, w rági, buď vgištěn tjm.

4. Při třetím waž pěti welkau, gij měl o swau milau Matku, řka: jeno, ay hle Syn twůg a k Janowi: hle Matka twá! poslednj to buď křast mlg.

5. Čtvrtým vřázał křtku swau, ke wišehněm nám, jiznj řekau, řdyž hlasem wolal: jiznjm! jiznjm w spasení našeho, o wěřejch těš se tjm!

6. Pátým Slovem vřázał tjj, genj geg wje tjjila nejj řekj, pokuty hřichů lidských: Wřag cýho pekla. Bože proče, o Bože mlg, opustil mne w bjdách mých?

7. W šestém slowu zaslauzi: Post, wazme smrti geho platnost, řdyž řekl, dořonáno gest: (Smrti totij mau, spasení.) Za čej wěrný deg mu čest!

8. Sedmým Slovem nebeskěmu, odoal ducha Dcey svému, wolage: Dítě tobě, oddawám dusi swau y swých, přig: miz gi mile k sobě.

9. Řdož řek Slow moc w sobě cýtj, stroge se řej na smrt giti, přikladem Pána swého, progde y on bránu smrti, do žiwota wěčného.

(204.)

Podělgimež Kryštu Pánu, a wybáwegme čest a chwělu gemu, neb on pro své vnučenj, ráčil nám dat hřichů odpustěnj.

2. Z nebe zstaužil, ponizil se, a z Měrye Panny narodil se, řti a třidcet roků pracowal, řdyž na swatém křiži vmřiti měl.

3. Pámala Matka své ruce, řdyž widěla Syna w welkě muce, Syna swého gedineho, a na dřewě křiže rozpiatého.

4. Křysřelal ho plačicýho, widěla ho wřenaweného, nemoz hla ho slowem potěšit, ani gez ho swatan krew zastawit.

5. Swatá krew gest po něm tekla, z hlavy, z boků, z čistěz ho žiwota, a ta krew nás wyřlaučila, z muk welikých horaupekla.

6. Welkým hlasem Kryštus wolal, řdyž na dřewě křiže vmřiti měl, by se člowěk rozpařmatowal, křerabý ho Bůh wěrně milowal.

* 7. Kryštie pro své vnučenj, deg nám naššich hřichů odpustěnj, at nás neze wěcný plamen, wchoweg nás Pane Kryštie, Amen.

(205.)

Přstýž dečko žalostiwá, řetři řzy genjs plačiwá, pro swau žkazu, a řaudu Božjch hrůzu,

2. Coť učinil twůg milownjř, coť připrawil twůg řitownjř, w
M 2 tom

tom twém těle, kterěz přigal na bylo těžké v trpěti, takowému, sebe, Pánu přewelebnému.

3. Sřz se křtel vtrpenj, pře- 14. Genj gsa vmdlen w swém
potupně vsmrcenj, sám osobně: tržněnj, byl napágin k očerstwe-
v popatřiz naň gasně. ni, žlučj hořkau, s lžým octem
smissenau.

4. Když sy byla w nepřátel- 15. Bynw opustěn, s smrtj dos-
stw, neznala swých hříchů množ- kal, s hořkým pláčem hlasem
stw, k tobě přissel, aby twůg wolal, o můg Bože, pročej sy
byl spasytel :

5. Kownj Dtcy w bytu Bož- opustil mne ?
stw, vmřel wolně w člově- 16. W tom žalosně Dussi
čensstw, w němž se sněžil, by tě pustil, a přemočně gi poručil,
s hříchů wykaužil. Dtcy swému. Čin ty podobně
gemu :

6. D mnohem wje byl gest 17. Lž w své mřlobě k Bo-
emaučen, než ty, hřessje, on ne- hu wolag, na modlitbách swa-
winen, až se potil pro ně křwa- tých trwag, pomoc wezměš, w
ným potem. njž sřz smrt w žiwot wegdeš.

7. Wjž truchlého Pána sřa- 18. Nebo wssesko trpěl pro tě,
wy, patř w geho twář, obraz aby sebau wykaužil tě, s močj
prawj, mās hříchů swých tu na hřicha, kterěz tě sebau gjmā,

8. W nichž vmdlěwal negsly- 19. Když to činj co ty nechceš,
něgssj, modle se wssal negswe- a to mrtwj což s Bohem hřeš-
tēssj, nabył sřly od Dtece swě- často neznās, zač sebe sauditi mās.

9. Nabył y nam močj swa- 20. Dniž zaslaužil tě milosti,
tých, proti hřichu w žádostech by tě saudil s twau hřissnosj,
žlých, w těle proti Duchu ry- za newinnau, k řižji s sebau přiz-
těrungjch. bitau.

10. Kráčel ten reč, k gich sřa- 21. S nimž wssal musž řižj
zenj, w hanbě, studu, w potu- trpěti, než swjtěžš, odpor wěsti.
penj, pro wěčné s nich lidj wy- Ny w nemocy, zgewj se Důh
swobozenj. w své močj :

11. Gsa cti hodný w nebi, w 22. Zde w poselstw Krysta
zemi, předustognj nad Angelj, Pána, sřz swědectwj tu dāwās
negmilegssj, w němž se y sám na, rozhřissenjm, swátostj podās
Důh těssj. wānjm.

12. Gemuž žadný nepomāhal, 23. Lž očerstwj : Lut Duch
bezbožnj se hrozně rauhal, gestli truchlě, se obnowj, byw wstaly,
Božj, řkau, nečat s řižje staupj. byt se wznāssel, co orlice k ne-
bi sřel.

* 13. D gaf hrozně to sřysřeti, 24. Na sřonānj swěta toho,
y w řižj

v vzkříšení těla svého, té ošláz-
wj, a k sobě připodobni.

24. Tamť se uagde čehož ža-
dáš, tam odegde proč žalost máš.
Nestýšš se sobě, Důh buď zvele-
ben w tobě.

26. Vinat pomoc, wěz, nez-
přigde, wždyť twá nemoc s te-
bou bude, až do smrti, hříche-
bude překážeti.

27. Poslyň se w Páně mocy,
beť se předce s swau nemocí,
vztau cestau, kteráž wede k životu.

* 28. Degmílegšj Panowujce,
v mŭg wěcný mŭlownjce, budiz
semnan, degj mi vměsti s sebau,

29. W potupenij těla hříchu,
w posvěcenij, w živém Duchu,
ať wzdám díky, a chwaljm tě na
wěky.

(206.)

Gako: Což gŭ učinil.

Nymyslegmež dnes, my
wěrnj Křestiané, kterak
Kryštus Pán trpěl mnohé rány,
od narození až y do skonání, nez-
měl spočívání.

2. Nejprw w zahradě, wzał
gest polibenj; tu Sidáš zrádce
dal židům znamenj, toho polj-
bjm, pilně znamenegte, toho la-
pegte.

3. Sned se walili gako lwowě-
liti, a wědlnicy od něho wěkli,
tak s wělkým hlukem weden
před Umáše, spasenj náše.

4. Prwnj hodinu před Pířa-
tem gest stál, nespravedlivě
gŭauce obžalován, rozkázal Pi-
lát, aby byl bičován, ten nebe-
stň Pán.

5. Křičeli wšickni o hodine
třetí, nechceme geho na swěte
držeti, ať giž na kříži swŭg ji-
wot položí, tento Syn Boží.

6. Z osřeho trnj fornu wŭz-
li, nášemu Pánu na hlavu
wstawi, posmŭwagje gemu se
klaněti, Králem ho zwali.

7. Esel z města s křížem w čas
šestě hodin, jide oděnj z něho
gŭau složili, potom ho na kříž
vkrutně přibili, octem napogili.

8. Poručil dušsi Bohu Dcey
w ruce, wolage vmřel, zatmělo
se slunce, země se třásla dewátě
hodiny, ne bez přejiny.

9. Jozeff, Dŭkodem, Piláta
prošli, by tělo z kříže bezpečně
složili, Pilat gim toho w ničem
neodepřel, neb sám Důh tak chtěl.

10. Časŭw nesporných byl z
kříže složen, šerze swě klanhy
Pán wšeho stworenj, Matka
gest tělo na rukau swŭch měla,
žalostně plakala.

11. Drahým balzameu tělo
pomazali, a s náboženstwjem w
plátu obwinuli, potom do hro-
bu geho gŭau wložili, smutně
plakali.

12. Pláčmež my také, o Křes-
tiané wěrnj, dŭfugje gemu z
toho dobrodinj, že pro nás rá-
čil bolestně trpěti, čtjz nás k
sobě wýtti.

(207.)

Slyš Křestiane wěrnj, za-
lostně nowiny, o Kryštu
nebeském Králi: Kterak od mla-
stnjho wědlnjka swěho, gest na
smrt

smrt wydány, trpěl mnohé ráz-
ny, předivně s ním naskládali.

2. Zarmacený ten den, ach
zaplať negeden, hleď na geho-
vnučenj : bylo zdáwna psám,
y prorokowáno, sřez Geremiášse,
že Kryslus pro násse, masy trpě-
ti, spasenij.

3. Smutná gest ta chwile, w
kterauz GEjzse mile, wydal na
smrt se samého; totot Bůh Dtec
chtěl, by Syn z nebe sessel, hoř-
kau smrt podšaučil, aby wssch
wylauptil, křezj vmedili w něho.

4. Žalostná hodina, byla ta,
než gíná, w kterauzto Pán GE-
jzss konal, wolal : Ach Bože
můg, gsem gediný Syn twůg!
Ach Bože, můg Bože, proč sy
opustil mne? A tak Duchu Ds-
cy oddal.

5. Truchlivý gest ten čas, w
kterémž spasytel zas, ostrým ko-
pjím probodený : Nmaut se ne-

be, měšse, slunce gasně neswřt,
hryzdny nadržegte, skále se pu-
legte, plať a kwjl wsschyno stwo-
renj.

6. Bolestná máť geho, řdyž
roztaženého, widěla bjdně wse-
ti : pod křžem tu stála, přes-
hořce plakala, ach Synu můg
milý, řdož mi dá w tu chwili,
bych s tebau mohla vměsti :

7. Hleď hršsný člowče,
gať z Krysta kreiw teče, ach
přlštůž ho sřečně : nebo on
pro tebe, dal katowat sebe, na
křž zaměšsený, by zhladil twé
winny, a ty s ním kralowal
wěčně.

8. Ach GEju newinný, Pane
můg gediný, Boží a Marnge
Synu : pro twé swatě rány,
smrt a křžowánj buď nám mi-
lostiwý, Kryste dobrotiwý, od-
pusť zaslauzenau winnu. A-

5.) W tichau Sobotu.

D Pohřebu Krysta Pána.

(208.) W Weeer.

Gafo : W robě Pane naděgi-
aueb : Roztěhnegme se s tym.

N wssični Křestane milj,
rozważugme w tuto chw-
li, kterať ten, genž nám žiwot
dal, do hrobu se wložití dal.

2. D tichý Beránku Boží, dár-
ce nebeského zboží, děkugemž za
twé snizenj, pro nás, y w hrob
se wloženj.

3. Wyt se sřečně těšime, y
pewně tomu věřime, žeš ty hřž-
chy násse z nás snal, hluboce
w hrob swůg zahrěbal.

4. Tež žeš hrobem swým y na-
ssich poswětil, abyhom se gich,
přlštůž neřrachowali, raděgi
ge býti znalí

5. Komůrkau libého spanj,
pokogem, odpocjwánj, od wssch
zdegssich kwalkowánj, bjď, ne-
moch, šřužowánj.

6. Degž nám Duchu bedlině-
ho,

ho, abyhom příchodu twého, k smrti neb k sandu čekali, poká-
njim se zachytili.

7. A když nám přigde vmře-
ti, deg wesele wytročiti, to wj-
ře a naděgi pewné, z této pau-
stře přemizerné.

8. Dusse, kterějs kaupil sobě,
nechť do ráge nesau k tobě An-
gelowé milj twogi, tělo nechť
leží w pokoji.

9. Do budacého wykrešsenj,
s Dussj se zase spogenj, pak je
oboge do nebe pogmeš, wjm, k
chwalenj tebe.

* 10. Přitomi dobrotiwý Pa-
ne, wděcnau češ chwálu wzdá-
wáme, jes nás dne pomínal-
ho, chránil odwesseho zlého.

11. Odpust nám naše hřeš-
nj, pro twé swaté w hrob wlo-
ženj, myš máme naděgi k tobě,
jes ge zahrabal w swém hrobě.

* 12. A poněwadž se den chý-
lj, zůstaň s námi Pane milý,
chraň w nastawagjch nocj, nás
y s přátely swau mocj.

* 13. Česli nám k strážj An-
gely, aby od nás odhaněli dá-
bla, y nástroge geho, propu-
d nám suu pokogného.

* 14. Dey nám zas w zdratwj po-
wstati, když wstanem, rač zpra-
wowati mysl nassi k swěcenj twé-
ho, dne tobě posvěceného.

15. Amen, věci, rač žádáme,
Kryste prawdomluwný Pane,
tyš nás, my twogi wstanem, na
čež zaspjwegme, Amen.

(209.)

Gafu. Vychom sobě zpomjnali.

A Dny byl Pán G. E. J. s po-
chowán, od swých přátel
wěrných, hrob geho byl gest zna-
menán, od židů newěrných.

2. Kámen přátelů milostnj, k
hrobu přivalili, nepřátelů, židů
zlostnj, strážj osadili.

3. Neb se za to welmi báli,
aby Pána swého, o půl noci
newkradli, vědlnjch geho.

4. Toto wšescko se gest stalo,
pro naše spasenj, proroctwj se
wyplnilo, k našemu naučenj.

5. Chcemli s Krystem žiwi
býti, s nim se wždy těšiti, mu-
šyme hříchům zemřeti, s nim
požebeni býti.

6. Wšto gemu připraviti, w
skále srdce swého, to gest w do-
brém státi býti, plniti vůli geho.

7. Pochowegmež ho w srdčjch
swých, majme drabau mastj,
kteráž z těchto wěcj wonných,
připrawena gest.

8. S mirry, genž gest bázeň
Božj, neb ta hřjch vyhání, a
dobře skutky w nás množj, ne-
dá porušsenj.

9. Aloes k tomu býti má, genž
má moc čistiti, toť žitau wjru
znamená, genž od hřjchů čistj.

10. Aromata, wonné wěcj,
magj se též sklauy: Ty modlit-
by znamenagj, náboženstw
twracj.

11. Modlitba nebe prorážj,
wěcj nepodobně, činie, wcházj
před twář Božj, je bhwagj možně.

12. Gestliže tak věinje, nás
bpžně s žalostí, w srdcj swém ge-
ho nagdeme, žiwého s radostí.

M 4

* 13. Degj

* 13. Degj památku tak swětiti, swěho pochovánj, Kryste šťastně nám dočkati, hodu z mrtwých wstání.

(210.)

S Mrt Páně wzpominajice, a na hrob wěrau patřice, děkujme mu, že nás sobě, posvětil w smrti y w hrobě.

2. Na řetu s nim gšane vnořeni, s hřichem w hrob s nim položeni, až wšelše přestahne zlosti, a živi budme w swatosti.

3. Degj Kryste až gšme pohřbeni, w twau smrt, řdožkol gšme pokřtěni: a tak stánu při wzkřisenj, vezmem w wěčnem wřěšenj.

6.) Lamentationes, kterej se pri rannich, nesporných, aneb večerních shromážděních, w Středu, we Čtvrtek, a w Pátek po Kwětné neděli zpjwagi.

První, k Středě. O Pádu prvníh Rodičů w Ráji.

(211.)

S Přezalostněm pádu, Abama a Ewy, umi zpjwati buda, aby křestan wěrný, mohl smrti přejau, Pána swěho znáti: Duch račj Hospodín, nám k tomu swau pomoci dáti!

2. Na počátku, řdyž nebe, y zemi Bůh stwóřil, člověka teř pro sebe, předitwě zpřisobil: w swatosti, k obrazu, swěnnu důstojnému: ne k smrti, ne na zkázu, ale k žiwotn wěčnému.

3. Esli pil k geho libosti, rág přestěšend, dobrých wěch hog: nosti, na škz naplněný: Tu zdravj, statku dost, pokog, ne-smrtedlnost, nade wšim panowánj, wšeho mocně wžíwánj.

4. Aby pak wěděl člověk, že

Bůh Pán geho gest, genuj wšelčen swág wěk, on má wydwati čest, pro geho synowšké bázně zkusowánj, podle moci swě Bůžské, wydal mu tu přizkázanj.

5. Řdyž w té zahrádě Eden, z nešťastných stromů, wymínil sobě geden, k zkusowánj tomu: strom wiměnj zlého, y také do-brého: O kterémž aby wěděl, vřázaw mu aeg, powěděl:

6. Hle Abame, milý můj, dalk sem wšelky wěcy, odtud že gšem Dtee twáa, tebe milugich, dobře znáti můjše, mage co řdy sám čheřs: Hledjž mne za točisti, a powolnj we wšem býti.

7. Po tom pak gá poddanost, poznám řdce twěho, gestliže teř mage dost, pohodli řagšlého, zdrjše se skutečně, od tohota stromu, a také y w nebi wěčné, budeš synem mého domu.

8. Pakli přestaupjše řec mau, žwjš

žijšs coš měl dobrého : A pro neposlušnost tvaou, co tě potká zlého, neb ay, kterého dne, gješti z něho budeš, iše zlé na tě připadne, ano smrti věčnou v mřes.

9. Diábel duch žh, pro pýchu, před tím gž sužen, pro mrzkost toho hřechu, z nebe wyvržen, když člověka widěl, w slawě tak weliké, vkrutně mu gawiděl, stroge vllady wšeliké.

10. Gaš gest had chytř, znače, y posedl geho : A wlandin se do ráge, šteril času swého : W tom spatřiw Ewu, k nj, pospissil lahodne, daš se hned w rozprávku s nj, mluwé chytře a podwodně :

11. Takliž gest, gaš sem slyšel, že Báh coš poručil, když k wám do ráge přišel : a že wás odlancil, od stromu někerých, w tom rozkossim rági, wšak stworenj giná, swých, swobod we wšem wžíwagi ?

12. Ewa řekla, stromu wšech, Báh nezapowědel : Než toliko geden z těch, o kterémž powědel : Geshlize wšetečně, z něho gšti budete, tož wám prawim konečně, že smrti bjdně zemřete.

13. Na to had řekl, nikoli, nevmřete z toho, byt wás štrasil kšokoli, nie tu není zlého, to neglepšji gest strom, neglepšji ovoce, kterakby smrt byla w tom, an wůni dáwa šsroce ?

14. Kšupřeli z něho, rady mě šterěje, žwte co gest dobré : ho, tišče kráte wje : Ano B-

hu rowai, budete we wšem hued : Tož Báh dobře zná a wj, protož wydal tu zapowěd.

15. Po té šabelské radě, Ewana strom hledje, swě slawě w té zahradě, rozumět nechtěje, owoce trhala, a s chytřosji gzdla, potom y muži dala, a geho k temuz přiwedla.

16. Ale té žádosti med, žměnil se w tu chwili, w trpký a smrtedlný ged : neb tu hned štrasili, dušji swých newinnosti, též la nesmrtedlnosti, nahotu s štubem šhledli, od štrachu až k smrti šbledli.

17. Báh šprawedliwý šaudce, a mšitel wšech hřechů, ne tak proto owoce, gaš pro tu pýchu, že člověk (hle!) Bohu, rowný chtěl gest byti, obwiniw ge, přez mnohau, bjdan, ráčil gjm hrošyti.

18. A Ewě řekl : pro tvaou zlost, budeš wždycky w křži : tebe y twých deer hognost, bošesji obtžji : Zwlastě při porodu, kdež gšti to přigde, že po žiwota plodu, mnohdykrát, y duše wygde !

19. Ty pak marný Oldame, žes poslauchal žen, a nedbals na slowo mé, budeš tež žrápěny ; w potu twări gšti, chleb swůg wždycky budeš, a po mnohě téžkosti, šerže smrt do hrobu pšgdeš.

20. Prach gšn bjdný člověče, a w prach se obrátíš, žiwot twůg newřeče, dluh smrti zaplatíš : Aby nebe, země, y wšechy stwořeni,

čení, vobčelo je slovo mě, mu-
sy přigij k naplnění.

21. A tak w rági milostném,
nechtěl gich trpěti, nýbrž w o-
wu sprostném, musly wen giti,
na tento bjdny svět, k zafusse-
ni zleho, poznali nebožy hned,
co před tím měli dobrého.

22. Tot gest ten bjdny člo-
věk, genž do Gerycho šel, w
Gernzalemě swáq wěl, moha
místi, wysšel! Od kotru obli-
čen, oblaupen y raněn, zane-
chán nedůživ, leže tak od polu
živ.

23. Byl nebyl Samarytán,
pohleděl na něho, genž se vgal
geho ran, a pozdwihl padlého,
bylby musly s swými, potomky
se wsseni, zabynauti konečně, y
s ďáblem býti to peklo věčné.

24. Wyhnán gsa Aldam z
ráže, z místa rozkossného, lítost
srdečnan mage, plákal pádu
swého: Kdožby o žármutku,
geho pochyboval? gislé jet slo-
věch w skutku, neb k nim podob-
ných vjíwal:

25. O! gá nestřastný člověk,
čeho sem nedossel? moha mji
radosný wěl, y wssěcko sem při-
šel; obraz Boží stwanců, ha-
nebne sem zmřhal, sebe y swé
budančy, djky, smrti zle sem
poddal.

26. Od paty k vrchu hlavy,
giž od této chwile, mřky sem
a nezdravý, w seden, w myslí,
w syle: dusse pro zlost mnohau,
gako mřcha shnilá, negswětěg:
ssimu Bohu, smrdí, a gest (wjim)
nemilá.

27. A gakož newinnosti, o-
dém gest potracen, tak dar ne-
smrtedlnosti, wssěck z tesa ztra-
cen: Musím wždy čekati, na
se zlych nemoch, naposledy sko-
nati, od vkrutné smrti moey.

28. O! gá strom zly, neplo-
dny, měl sem něsti hrozny, prá-
wěť sem ohně hodny, gsa wy-
sčty a hrozny: Kde chodím neb
stojím, wssudy žalost widím,
gak se vmřiti bogjm, tak se ži-
wu býti stydím.

29. Slunce, hwězdy y nebe,
tot na mně žaluge, že sem stnd
skožil z sebe, cti Božíké žádage,
y wssěcko stworenj, nad njmž sem
Pánem byl, giž mi poddano uz-
nj, že sem y gá poddán nebyl.

30. Kmanutj se také milj, a
swatj Anželé, genž mi hotowi
byli, slaužití wešele: Wssudy
sem w vzlosti, wssudy w zar-
maucenj, móg Bože, těch težko-
stj, kdž přigde šťastně skončenj!

31. A kdožby hřjchu toho, přj-
kladem Aldama, nezlel z srdce
ctného, kdo z nás rozum gen
má: Wssak z toho pramene,
wssě zlé wplynulo, to gak ča-
sně tak wěčné, nestřěstj na nás
shrnulo.

32. O! hade plný zlostj, řekl
sy, nezemřete, ach gak s mno-
hau žalostj, mřeme od chwile té,
wssěcko což nás bolí, na těle,
na dusi, gestj z twého nikoli;
tresčyž tebe Bůh gak stussj.

33. Proti tomu pak pádu, y
hřjchu každému, proti smrti y
hadu, ďáblu vkrutnému, má-
meť

meť potěšenj, je Syn Boží
zstaupil, kterýž to zavedenj, na-
pravil, a nás vykaupil.

34. Deb na přimlůvu geho,
(že on spravedlivý, za nespra-
vedlivého, bude plátce věrný!)
Bůh slybil semeno: To je bá-
bla žlajb, kdožby pak w geho
gměno, vměřil, každého spasy.

35. Tomu se těšil Adam, w
svém těžkém zármutku, je po-
moc gemu, y nám, přigde gisté
w skutku, což se již splnilo, kdož
přisěl Boží Syn, žlajb báblo:
wo dílo, a nás sprostit wšeli-
ch win.

36. A toť gest ta příčina, pro
kterauž Pán z nebe, kdož nastá-
la hodina, zstaupiv zmaril se-
be, totiž, poslušností, za násse
hříšností, Dcey aby zaplatil,
nám padlým život nawrátit.
37. Je člověk Bohem chtě-
l, on člověkem se stal: Je
člověk wšechu chtěl mž, on chu-
dickým zůstal: s báblem wždy
bogowal, věrně a statečně, w
ničemž mu neswolowal, aby
nám spomohl věčně.

38. Dal se wyty, wážati, před
lidi žle wěsti, aby mohl rozvá-
zati, swazky wšech neřestí: byl
zlehčen, vplwán, mršťán, po-
ličowán, abychom my pokog,
čest, y zdravj měli, z geho rān.

39. Ne počten mezy lotry,
(horši než Barrabás,) aby nás
mezy Syny, přigal Bůh wě-
čny nás: On korunu snassel, z
trn přeoštreho, korunu aby na-
šel, člověk života věčného.

40. On z města odsazený,
potupně wyweden, aby člověk
wyhnáný, w nebe byl vředen:
W bolestném stonání, on na
těžji vmřel, by nám lehče ko-
nání, y život sláwy obdržel.

41. Bž co při děvě stratil,
první Adam zemský, to na dce-
wě nawrátit, ten druhý nebeský,
ať se poslušný Dcey, až do smrti
těže, pro spasenj svých owch,
nemohl se pokoriti níže.

42. O slusit dělowati, Dcey
nebeskému, je ráci darowati,
Syna světu zlemu, a přigiti zá-
platu, geho, za lidskau zlost:
D gať wrauch lásta tu, gať
předivná k světu milost!

43. Synu wšak neodpusťil,
pro násse hřešení, neboť na něg
dopustil, hořké vmučenj: Pro-
tož horliwosti, Božské, každý
bog se, neb za své nepravosti,
widjs, co naložilo se!

44. Syn Boží přimlůwčím
byl, wšak dosti nebylo, zsta-
piv, w těle se zmaril, y to ne-
stačilo, musyl smrt trpěti, smrt
bolestnau právě, měli nás wy-
kaupiti, a přivěsti k věčné sláve.

45. Ale mnoho nedbagj, na
mrzkost hříchů svých, báblu ne-
odpřagj, w geho pokusienjch,
newěře, žeby byl, tak welký
Boží hněw, gestoi wyliti musyl,
za nás Syn Boží wlasnj krew.

46. Kdož tal z pádu geduho,
wzessly těžké wěcy, práce, smrt,
y muk mnoho, podle Božské ře-
či: Da množstwj skutků zlych,
zdaž nepřigdan wěšši? kdožby
se

se dopaustěl ach, necht se slo-
žně nebezpečí.

47. Když na dřevo zelené,
práskly ty bolešty, suché, a po-
valené, co nemuž nésti? Když
tak pro cizy zlost, Otce Syna
trestal, slauha čine žeho dost,
kterakby bez pomsty žustal?

48. O! slusně dělowati, v
Božim Synu! že gest ráčil
trpěti, wse pro náši winnu, ga-
ko paštyl dobrej, swan dussi poz-
ložil, byt člowěk w hříšich mrt-
wý, kř; geho swatau krew ožil.

49. Y křozjy čtěl zauffati,
pro swé nepravosti, moha z té
život bráti, studnice milosti,
ždalij mže kde býti, tak welika
winna, kteražby nemohla žmýti,
drahá krew Božjho Syna?

50. Tož gest ten Samarytán,
právě milostiwý, tož gest ten
důstogný Wán, k padlým litošti-
wý, kteryž raněneho, člowěka
od lotru, neminuł ale geho, rá-
ny wázal rukau swau.

51. Gehož gestě w hospodě,
wěcně opatruge, aby nepřissel
k škodě, wtrac nelituge, slowo
y swátosti, w čislotě mu dáwa,
hospodáře z milosti, w přimně
mu zachowáwa.

52. Gějssi nazaretský, Krá-
li wěcně sláwy, genž sy wiměl
za swěcký, Wdesňássi prawý,
čimž se odplatime, za twé wmu-
čenj, z něhož wjrau bereme,
sprawedlnost, život, spasenj?

53. Přigmij chwály srdečně,
za ta dobrobinj, galkoli nestá-
tečně, gšau na swěť nyj: bu-

demet slaužiti, w wěcně twé ra-
dosti, wěc je z nás tam wjyti, rá-
čiss pro swé sňualosti.

*54. Buď Bohu Otce chvá-
la, za milost nám dánau, y
Synu bnd nemalá, za smrt pod-
stapenau: W gednotě swatě-
ho, Ducha těšitele, genž nám
lásku nasseho, znáti dáwa spas-
šitele.

*55. Pročtí Gerzaleme, ty
libe křestanský, a deg mšty rad-
de mě, nebud žim pobanský:
Ešlastný křoz se kage, swých
rodiců pádem, přigdet gisť do
ráge; Wáh nám k tomu pomoz.
Amen.

Druhá Lamentacy k Zele-
nému Čtwerku. O těch
wěcech, ktere se w ten
den staly.

(112.)

Gáfo: Šel přes potok Cedron
k hote.

Myšus, Syn Boží, wteč
lený, co gest we Čtwerku
zelený, mlauwł y činil, to žneg-
me, a sobě připomjnegme: Nebť
pro wěcy wtěšene, gest ten den
wěrným, barwý zeleně.

2. Neppro o tom hcy žpř-
wati, gať ráčil, beránka pozj-
wati: Druhě, gať swau swá-
tost žjdił: Četj, gať slauham
swým Bohy mýł: Naposledy,
gať šel k smrti: Bože rač nám
toho požeňnati!

3. Když se blížila hodina,
smrti Božjho Syna, kážal w-
čednjz

samým přivlastňují: gestot
Pán kalich všem zjedil, beda
tomu, kdožby geg ležel!

18. Druží z Kaffarnanm ro-
dem, rozzumú tělesného swodem,
praví, gak to může býti, aby
tu člověk mohl dogiti, kwe neb
těla Krystowa? twrdáť gjan k
slyssenj ta slova.

19. Gaká žalost, gaká bolest,
že co nás milý Pán zjedil gest,
k lásce, k gednotě, k pokogi, to
swět obrací k rozbrogi! O hroz-
ná, smutná nowina, ó zlá (w
níž se to děje) hodina!

20. Bože přerhni rážnice,
nechtěj se zřím dítati wice:
bludné k pravdě rač pohnaui,
abychom se mohli shrnauti, w
gedno tělo, genž chřew gest, pod
gednu hlavu, genž sám Krystus
gest.

21. Wy pak kterž pravdu
znáte, a slovní Páně msto
dáváte, proč wice swětých
marností, pilný gste, než té swá-
tosti? poněwadž často padáte,
proč lékařstwj často nehledáte?

22. Cožby rosscet swět pro-
spíwal, člověče, kdybys na du-
ši škodu wzal? giž pak každá
šne ratolest, tak že gen spálenj
hodna gest, když se spálenj kme-
ne swého, pravnj to sám Syn
Boha žiwého!

23. W zelený Ewrtel po tře-
tj, měl Pán předimně předse-
wjetj, ráciť swým nohým vmy-
wat, a rauchem lačným wytj-
rat: Wa toť Augel patřili, a
giste tomu se y diwili.

24. Powážme předin té wěcy:
Negprwe chtěl Pán wšsemohau-
cí, lásku swau tudy zewiti, že
w swětě nic nemůže býti, co by
pro nás činit nechťel, aen aby
nás k sobě přichylně měl.

25. A co diw Páne Gějssi,
žeš myl noby (co slauha negz-
nižši,) wodau prostau z Wredě-
nice? wšsak mnohem včinit
wice, daw sobě krew swau wy-
liti, pro sřech náššich wnitřj
obmyti.

26. Potom chtěl Pán wřazati,
gaké Králowstwj zde chce msti,
ne swětšě, ale duchownj, w němž
by geho poddanj wěrnj, blížnj
achy vmýwali, z lásky sobě přis-
luhowali.

27. Činmež to wššykni wěř-
cí, a wšak ne gako mnoh. poz-
křtey, kterž wodau vmýwaji,
gestot w sřech žlost s přichan-
magi: mygme skutkem lásky roz-
by, blížnj, zwlášť tomu, genž
gest wboh.

28. Dále chtěl Pán oswědči-
ti, že y čisj magi pilni býti,
wždy dalššho očistěnj, a to z
geho zaslauženj: ždaž negde z
lázně čisť mnoh? a wšak zas
wřazj aspoň noby!

29. Y my často k vmažánj,
přicházíme w cefách powolanj,
schylámež se pod bok Páně, ať
na nás krew s wodau wplyne:
Dně gest milosti studnice, kdo
hledj ginam, hřešit welice!

30. Wa posledy řez to mytj,
chtěl nás y tomu powěti, že ko-
hóž on sobě vmyl, byž člověk nez-
statečný

statečný byl, neschysti nim pohy-
dati, vřad neb službu zamítati.

31. Gakož dyposstole milí, y
tehdaž bez wady nebyli, wšak
wždy powědino o nich: Ahy!
gak pokog zwěstugjehy, noby
trásně a čisté gšau, gak dobře
nowiny nám nesau!

32. Protož člowěče wšelíky,
cti Boží wěrně služebníky, s Pe-
trem Pána buď powolný, řetu
a wečeře geho wděčný: Wědā-
šli se genu myti, nebudeš dyku
w nebi s ním mšti.

33. O! Pane vmyšl nám ru-
ce, hlawn, noby, y to ředce,
daš nám rauchu spravedlnosti,
budiž chwála twé milosti! deg
nám w dobrem setrwánj, w ne-
winnosti s tebau přebhwánj.

34. Po wkonánj těch skutků,
bral se Pán do zahrady bez smut-
ku: Wodmej Duchem y my za
njm, a pohledme co se dialo s
njm, kterač w noci gat od židů
pro spaseň wšeho swěta lidu.

Sel přes Potok Cedron k
hoře, Krystus w mno-
hě pokore, pobym tu, y šel gest
dale, swému ocy se modle, a
řka, Otče vřsyš syna, gdež nan
těžká hodina.

36. Tak gakož twá milost zná
mne, wzhledniž laskawě na mne,
nepřátelé chť mne gíti, přizři
ř swému dítěti, Kalich trpenj
mám píti, wšlecken swět wykau-
piti.

37. Gakož ty chcess, tak y gā
chcy, odporen býti nechcy: po-
tom pak ř Wědnjstům šel, w

těžkém spanj ge nassel, řka ř njm,
nenj slussně spāti, ale ř modlenj
wstāti.

38. Wize sami co se děge, od
Gidásse žoděge, kterž s sebau
řkostně wede, a tudíž ge přiw-
de, genž ře mně gako ř Potru
gdau, gmauce mne, s nectj pos-
wedau.

39. Mluwě GČjiss gestě
gest šál, a Gidás hned neme-
škal, Židům mluwil, tak řka,
žrádně: Lut ho nagdem w ja-
hradě, kohož gā poljbě minn,
naš swým přstem pokynn;

40. Tenž gest GČjiss toho
dřzte, a mně mé mždy nezas-
dřzte, a gmauce ho, maudě
wedte, kamž wy wšje, dowedte,
gak to wám ř lybosti prawjm,
je tak GČjisse žradjm.

41. Wdž s Zastupem přišel
Gidás, řekl gím Pán GČjiss w
ten čas, Ahy kohož wy nynj w
nocy, hledáte s takau mocy?
Šikau wšlychni že my GČjisse,
ž Nazarétu hledáme.

42. K nimžto řekl GČjiss,
gak gšem, ř ře řeci wšlychni hnad
žpátkem, obšsedse, na zemi pa-
dli, řdož Pán chtěl, tedy wsta-
li: Gat gsa GČjiss, y byl we-
den, ř Annášsowi přiweden.

43. W kněžškém domu nebyl
gest ctěn, od gich slauhy newctěn,
dal mu poliděl vkrutně: odpo-
weděl pokorně: Potom geg ja-
šyglowali, twář aeho žepřwali.

44. Krystus trpěl přiwě w no-
cy, od žle duchownj mocy, po-
tom swětškā ruka we dne, od gš-
tra

tra přes poledne, vkrutně geg
bičovali, y na kříži roztáhli.

45. Genž gsmě tak draze lan-
peni, drahou křivj rozkaupeni,
nedávamež misha váblu, radě-
gi Krystu Pamu: Kryste genž sy
vniel za nás, ō smilůg se nad
námi!

46. Obrat nás k svému živo-
tu, ať nehledíme k světu, mar-
nost geho poznagice, k tobě se
vždy blížice, geg abychom opuz-
stili, k tobě se připogili.

47. Ku pastýři převěrnému,
a k Biskupu právěmu, nebos ty
cesta všem gışta, prawda nepře-
možená, život prawj náššich
dušj, genž se nikdy neruší.

48. Deg pomoc k následowá-
nj, tebe, w tom utrpenj, wdě-
čnu býti wykaupenj, a od vá-
bla zproštěnj, tebe se vždy přj-
držeti, w twých šlepečjch křáčet.

49. Abychom za tebau gdu-
ce, na tebe vždy hledjce, došli
misha rozkošněho, vtěšenj wě-
čného, kdež ty gış s Otcem křá-
lgesě, na věky wjce nevměšs.

50. GEj Kryste, genžs spa-
sol nás, na kříži vmčew za nás,
ō by twá křew, genž s tebe šla,
nám w naše srdce wěšla, od
hříchů nás očistila, w twé Krá-
lowstwj přivedla!

* 51. Duchownj Jeruzaléme,
Křesťanstwj (totjž) lide, Nány
Páně nečj tě ranj, a pohnan-
tu potánj, tak tě mine wěčnj
plamen, degž nám ty všem,
ě Bože! Amen.

Třetj k welikému Pátku.
Gest pak žaloba proti ne-
wěrným židům, y všem ne-
wěděčným a nešagjchm
Křesťanům.

(213.)

Wslančegte Žaloby nebez-
stěho Dce: Genž bý-
wal lidu židowského milostiwj
wůdce.

2. Lěž y Pána GEjisse Kry-
sta, Syna geho: Pro naše spas-
senj s nebe k nám na swět po-
slaného.

3. Na ten newěděčnj a newě-
rnj lid židowskj: Kterjž někdy
gměno měl, a slaul lid Sira-
helskj.

4. Genž nebyl wděčen dobro-
dinj Boha swěho: Protiwě se,
repece, a mnoho vždy hněwage
ho: Lide mág!

5. Gá sem tě wywedl z Egy-
pta těžkého wězenj; Ale ty gšy
wydal mne, y gměno mé, w
pohaněnj.

6. Wydalž gsem zpráwu ža-
lona mého swatého; Ale ty gšy
opowrhl wjitel prawj geho.

7. Dštjhati řečj swých přikáz-
al sem tobě; Ale tys wstano-
wenj swá wjce wážil sobě.

8. Gá sem tobě dal Wdogjisse
wůdce wěrného; A ty sy se ge-
mu protiwil, chtěge zabiti ho.

9. Posylalž sem Proroky mez-
ho Ducha plně; Ale tys ge zmor-
dowal (pokolen) šle a newě-
ně.)

10. Po

10. Po nich poslal sem Syna svého gedineho; Ale vsak ty sy nebyl wděčen Spasitele svého, lide můj!

11. Gá sem tě nauššejwil, wyszed od Otce mého; A ty sy nechtěl znáti času nauššejwenj swého.

12. Skrze mne gsau slibowé naplněni: Ale ty sy mne nepřigal, a dalš se w Odpírání.

13. Když sem wám zvěstowal Ewangeliu swatě: Wy ste zchápali kamenj, pokolenj pro klatě.

14. Gát sem zgetowně oznamowal Otce swého wám: Wy ste prawili, že gsem Samarytán, a dábla mám.

15. Gá sem wymyštal dábelskij swau Dožkau moč: Wy ste rauhawě prawili, že s dábelskau pomoch.

16. Wnohě a dimně Skutky před wámi sem činil: Wy ste pak radu sfládali, abych gá za huben byl (lide můj!)

17. Gá sem tě sstipil gačo winnicy swau milau: Ale ty sy mně wčinenau přjstis žlau a hořkau.

18. Gá sem tebe zwelebil swau welikau moč: Ale ty sy wfládal proti mně řest dnei y noč.

19. Gá sem tě před nepřátely zastíral oblakem: A tys mne zradil, gal, swázal, y wssecky činil zpátfem.

20. Gá sem tě nade wssecky národy milowal: Ty pak tde sy

to wzał, aby mi se žlym odpłacowal?

21. Za mě wlasj přemelmi vkrutně sy mne rwal: Poličkowal, a na mau twat nesyndatěš plwal, lide můj!

22. Skrze mne gsau težká břemena; a tebe zřnata: Ty pak za to swázaného wedls mne před Piláta.

23. Gá sem byl hotow tobě dáti wěčné dedictwj: A ty proti mně mluwils mnohá sfalessná swědictwj.

24. Gá sem tobě dal berlu a sláwu králowskou: Ale tys bodlawym trujm forunowal hlauu mau.

25. Bil sem pro tě Egyptské ranami mnohymi: Ty pak welš mi sy pospichal k mému vkřižowanj.

26. Když mne wywedl Pilát welice strápeného: Ty sy nezbedně wolal, vkřižg ho.

27. W kwětnau neděli s welikau etj sy mne přigal: Ale poztom wssecku počestnost ode mně sy odgal.

28. Wsta kteráž mne w ten den slawně welebila: Za mne nezwinného na smrt potupnan odsaudila. (lide můj!)

29. Gá sem tě wedl, až bych dal sem zaslíbenau: A ty mne tweďš; měšta s křižem na smrt přeshawnau.

30. Ty se myj radugeš mēmu potupenj; Ale gá žbitj, pospichám k twému wylauptenj.

31. Gá

31. Gá

31. Gá sem té wyswobozował mého gest tobě dána : Ale ja w swě ruce mocné ; Ale ty probigš hřebšy nohy y ruce mé.

32. Gá sem té na paussti krmil Mannau přechutnau ; Ale tys mne na křži krmil žlučj welmi hořkan.

33. Gá sem té napágel ; šká : ly wodau sladkosti : Ale tys mne napágel Octem w mě žžni : wostli.

34. Litował sem žkaženj twě : ho pláčem škawým : A ty sy mne powěšyl na křži s lotrem rauhawým.

35. Gá w swých težkých mukách žadam twěho spasenj ; Ale ty mi činš ja to posměšně porauhánj.

36. Vmjrage poraučejm Dussi Dcey měmu : Ty pak y w tom posnjwáš se wšupiteli swěmu.

37. O ! wy wšyckni, kterž tudy cestau chodite : Prawtež, snáššeli kbo bolesti, gakež při mně widite ? (lide můg !)

38. Nemohl se po smrti mě, spokogit žly ten hněw twůg : Nebo gestě mně mrtwěmu hrozně prokřkal gsy boč můg.

39. Ani na tom gestě nechťel sy mji dosti : Rybrž snažil sy se o to, žlámati we mně kosti.

40. O co ž. Spasenj wice měl sem učiniti tobě ? Ach proč té wšji mě přetěžké práce newážiš sobě ?

41. Weliká milost od Dce

to od wás žadná wděčnost není shledána.

42. Gá sem pro té wynaložil sebe samého : Ale ty w ničej negsy wděčen dobrodinj mého, lide můg !

* 43. Wšicknit gšau těm žlym newěrným židům podobni, kterž y vmyslne hřešje, prawdě Boží gšau odporni.

44. Nechtěž mne rmaniti, o můg křestanský lide ! Abys bidně nezahynul gako bezbožnj žide.

45. Což sem dobrého tež prokřžal, pomniž na to : Aby wděčnejš gšau, děkowal Pánu swěmu ja to.

46. Nedat sem ja té žlata, drahého kamenj : Ale wylil sem ja tebe krew swau na wykaupenj.

47. Vmjrage težce wypustil sem Dussi mau : Abych wšechněm (kterž gen chťj) otewřel nebeskau bránu.

48. Běda tomu, kdož nesserťj času milosti, nemůžet řicy, že sem ho newolał wěrně dosti.

* 49. Mily Kryste pro twě newinně vmučenj : Stačij nám dáti wšechněm hřebů náššich odpustěnj.

50. A pro twau smrt boleštnau y slawoně pohřbenj : Deg nám dočekati s radostj slawněs ho wzkřissenj. Amen.